

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΕΙΕΣ

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Είδον κάτι που άστεαψε σάν αστήρι κι' ύποτερα ό καθηγυητής κατρακύλησε στό κενό.

ΚΑΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΑΡΗ

Μέσα σε μια ισχυρή κάμαρη τρεις διάδρωποι κάθονται γύρω από ένα τραπέζι. "Εγνας Διπρές, μιά κοπέλα κι' ένα παιδί. Ο αντίσας ήταν ψηλός και γεροδεμένος. Κάτω από τό καλοροφιμένο σπόρο κεστούμη του μάντευε κονείς τό γυμνασμένο καρμή και τα σ δερένια μπράτσα του. Τά εδρά χιρακτηριστικά του έξειχναν πετόμα, θέλησι και άποφασιστικότητα. Αυτές ήταν ο Θουλάκδς αστροναυτης, υπέτεκτιβ τζόε Σέρινταν ο φόβες και ο τρόμος των και κοποιών της Γης και των άλλων πλανητών, διπου είχε δη-

μιουργήσει άποικίες αύτή σπιτιού της "Εδιλγκτον και τὴν ἐποχή—βρισκόμαστε στὰ 1980—ἢ Γῆπν Κοινοτολιτεία. Ἡ κοπέλλα σήτων δὲν γίται αἰκάμαι εἴκρισι χρονῶν. Ψηλή, μελαχροινή μὲν δυορφασία καὶ γυμνασμένο κορμί. Τὸ διοικά της σήτων Νάνσυ "Εδιλγκτον, ρέπορτερ στὴ μεγάλῃ ἐφημερίδᾳ «Χρονικά τῆς Νέας Υόρκης». Ἡ Νάνσυ καὶ ὁ Σέρινταν ἔτρεφαν μιὰ ἀγνὴ ἀγάπη ὁ ἔνας γιὰ τὸν ἄλλον. Εἶχαν ἀρραδώνια: αστῆ καὶ σχεδίαζαν σύντομα νὰ παντρευτοῦν. Ἡ Νάνσυ σήτων ἡ ὀχώριστη σύντροφος τοῦ Σέρινταν στὶς διαπλανητικὲς περιπέτειές του καὶ πολλὲς φορές, μὲν τὸ πιστόλι ἀκτίνων απὸ χέρι, εἶχε ἀντιμετωπίσει παλληκαρίσια πολλοὺς κακούργους ἐντελῶς μόνη της. Τὸ παιδί σήτων ὁ πιτσιρίκος Μίκου. "Ενα ἔξυπνο καὶ τετραπέρατο Ἐλληνόπουλο, ποὺ τὸ πραγματικό του δυναμικό σήτων Νίκος Μιχαλόπουλος. "Εργαζόταν ως γκρούμι σ' ἔνα ώπο τὰ ἀσανσέρ τοῦ οὐρανού στη τῆς Διαπλανητικῆς Αστυνομίας κι ἐκεὶ γιώρισε τὸν Σέρινταν, τὸν ὅποιο ἀγαπούνει καὶ βαύμαζε γιὰ τὰ κατορθώματά του καὶ τὶς περιπέτειές του. Τὸ ὄνειρό του σήτων νὰ γίνη υπέτεκτις διάστημας ὅπως κι ὁ μεγάλος του φίλος, πράγμα ποὺ τοῦ εἶχε ύποσχεθῆ ὁ Σέρινταν.

"Απὸ νωρὶς λοιπὸν τὰ ἀπόγευμα ὁ Σέρινταν, ἡ Νάνσυ κι ὁ Μίκου βρίσκονταν κλεισμένοι σ' αὐτὴν τὴν κομψὰ ἐπιπλωμέμη κάμαρη τοῦ

μιλούσαν. Εἶχε υγκώσει κι ἡ συζήτηση, ποὺ ἐπρεπε νὰ είναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα, συνεχιζόταν ἀνάμεσα στοὺς δύο νέους. "Ο Μίκου δὲν μιλούσε. Τὰ ἔξυπνα μάτια του δύως κύτταζαν κάθε τάσσο τὸν ἀστροχάρτη, ποὺ σήτων ἀπλωμένος στὸ τραπέζι, καὶ παρακολουθούσαν τὸ δάχτυλο τοῦ υπέτεκτιος ποὺ ἔδειχνε διαφόρους πλαινήτες σὲ ωρισμένα σημεῖα τοῦ διαστήματος. "Ολα τοῦτα τὰ ἀστρασήτων «ὕποπτω» γιὰ τὸν Σέρινταν. "Αρη, σημέραν τὸν τελευταῖο καιρὸ πολλὰ παράξενα περιστατικά, αὐτὸ φανέρωνε. "Ο ἐπιθεωρητής τῆς Διαπλανητικῆς Αστυνομίας Χόβαρτ τὸν εἶχε καταποτίσει τὸ πρωΐ. Μόλις εἶχε ἐπιστρέψει στὴ Γῆ, ὁ υπέτεκτιος, υπέστερα ἀπὸ τὴν ἔξοντωσι τῶν κουρσάρων τοῦ Διαστήματος, (*) ὁ Χόβαρτ, ποὺ γάργιζε συνήθως σῶν πεινασμένο μπουλιτόγκ, τοῦ εἶχε βρῆ καινούργια δουλειά.

— Κάτι! συμβαίνει στὸν "Αρη, Σέρινταν!", τοῦ εἶπε. Οἱ ἀποικοι ἐκεῖ εἶναι τρομοκρατημένοι καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ζητάνε ἐπειγόντως νὰ ἐπιστρέψουν στὴ Γῆ. Τὰ μεγάλα ἀστρόπλοια ποὺ κάνουν τὴ συγκοινωνία μεταξὺ τοῦ πλαινήτη μας καὶ τοῦ "Αρη" φεύγουν ἄδεια ἀπὸ τὴ

(*) Διάδοσε τὸ τεύχος τοῦ "Υπερανθρώπου" μὲ τὸν τίτλο: «Μικρὸς Ελευθερωτής».

Γι' και ἐπιστρέφουν φορτωμένα μὲ τρομοκρατημένους ἀποίκους. Κάποιοι κάτι σχεδόναρι ύπαρτιον τοῦ Ἀρη. Στά μεγάλα ἔργα στάσια ἡ λεκτρικῆς ἐνέργειας σημειώθηκαν κι' ὅλας τὰ πρώτα συμπιπτάζ. Μεγάλες ἔγκαταστάσεις, γιὰ τὶς ὁποῖες ἡ Γήινη Κονοπαλιτεῖα δόδεψε δισεκατομμύρια δολλάρια, τινάχτηκαν στὸν ἄρεα ἀπό αγγλικανικά χέρια. Ἀμθρωπά μορφαὶ τηλεκατευθυνόμενα ρομπότ κάνουν τὴν ἀμφάλισὶ τους τὶς νύχτες στοὺς δρόμους καὶ σκοτώνουν τοὺς ἀνύποπτους ἀποίκους. Πολλοὶ ἄντρες τῆς Ἀστρικῆς Ἀσφαλείας βρήκαν τὸν θάνατο σὲ σκληρές μάχες μὲ ἔξωκοσμα δυντα ποὺ κυκλοφοροῦν πέφτουν τὰ πρώτα σκοτάδια. Τὰ ἔξωκοσμα αὐτὰ πλάσματα ἔχουν μιὰ καταπληκτικὴ δύναμιν. Ἐκτὸς δὲ αὐτὸς ὅμως, γίνονται ἀόρατα δταν θέλουν καὶ χτυποῦν ὑπουρλα ἔτσι ἀσφαλῶς τοὺς ἀποίκους καὶ τοὺς ἄντρες μας. Τί θὰ ἐλεγεῖς γιὰ ἕνα ταξιδάκι στὸν Ἀρη; Σέριντον; Πάρε τὸν «Πρωτέα» (*) νὰ κάνῃς ἔναν περίπατο.

Ο ντέτεκτιβ χαμογέλασε.
— Οκέυ!, εἶπε. Μοιάχα

ποὺ εἶχα ὑποσχεθῆ στὴ Νάνσυ νὰ μείκω μερικές μέρες στὴ Γῆ.

— Πάρε τὴν κοπέλλα της σου!, γάγγισε ὁ Χόδαρτ. Νομίζω πῶς τῆς ἀρέσει νὰ μπερδεύεται σὲ φασαρίες. Δὲν θὰ σου πῇ σχι.

* * *

Αὐτὰ εἶχαν γίνει τὸ πρωΐ. Καὶ τώρα, ὅλο τ' ἀπόγευμα, ὁ Σέρινταν μὲ τὴ Νάνσυ μελετοῦσαν τὸν ἀστροχάρτη, προσπαθῶντας νὰ ἐπιστήμανον τὸ ἀστρο ἀπὸ τὸ δόπιο Ἑκκινοῦσαν τὰ ἔξωκοσμα αὐτὰ πλάσματα, ποὺ δημιουργοῦσαν τὴν ἀναστάτωσι στὸν Ἀρη.

— Εχω μιὰ ιδέα, Νάνσυ! εἶπε ὁ ντέτεκτιβ. "Όλα αὐτά ποὺ συμβαίνουν στὸν "Ἀρη εἶναι μιὰ προετοιμασία ἐπιθέσεως. Κάποιοι θέλουν νὰ σπάσουν τὸ ἡμικό τῶν ἀποίκων γιὰ νὰ ἔξαπολύσουν δράγοτερα ἔναν ἔξοντωτικὸ πόλεμο. Αὐτοὶ ποὺ προετοιμάζουν τὸν πάλεμο σιγουρα ἀποβλέπουν στὰ πολύτιμα μέταλλα ποὺ κιρύβει τὸ ὑπέδαφος αὐτοῦ τοῦ πλανήτη. "Ισας δημως νὰ μὴν είναι μονάχα τὰ μέταλλα. "Ισως αὐτοὶ ποὺ κάνουν τὰ σαμποτάκι καὶ τὶ διλοφονίες αθώων διθρώπων νὰ μισοῦν τοὺς Γήινους ποὺ κατέκτησαν τὸ διάστημα καὶ νὰ μὴ βλέπουν μὲ καλὸ μάτι τὶς προδόσους τῆς Γῆς. 'Ο Χόδαρτ θέλει νὰ κάνω ἔναν περίπατο ὃν τὸν "Ἀρη κι' ἐπιστρέφοντας νὰ τοῦ ἀναφέρω προφορικῶς πῶς εἶναι ἡ κατάστασις ἔκει πάνω. Τί λές; Θυσιάζεις

(*) "Ο «Πρωτέας II» εἶναι τὸ καπιταδιωτικὸ ἀστρόπλοιο τῆς Διαπλανητικῆς "Ἀστυνομίας ποὺ χρησιμοποιεὶ στὶς ἔξορμήσεις του δ Σέρινταν. Τὸ «Πρωτέας I» καταστράφηκε σὲ μιὰ σύγκρουσι μὲ τὴν συμμορία τοῦ Γουάρτλεϋ. Διάβασε τὸ τεύχος "Μυστηριώδες ἀστροπλοίος.

Στάθηκαν μπροστά στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο κυττάκουντας πὸν ὀστημένιο ἵπταιεν δίσκο μὲ τὸ ρούπότ.

μερικὲς μέρες νόσθης μαζί λοιπὸν καθόλου, Τζό;
μου; — Μακάρι, γὰ μπορούσα-
· Ή κοπέλλας ἀναστέναξε: με! , ἀναστέναξε; φεύγικα ὅ-
— Δὲν θὰ ξεκουραστοῦμε μως, ὁ Σέρινταν. Νομίζεις

ιτώς δὲν θὰ ήθελα κι' ἔγω νὰ
ησυχάσω γιὰ λίγες, μέρες
ἔδω, απὸ τὶς φασαρίες;

'Η Νάνου τὸν κύτταξε λο-
ξὰ καὶ χαιμογέλασε. 'Η φω-
νή της εἶχε ἔναν κοροϊδευτικὸ
τόνο:

— Σταμάτα ν' ἀναστενά-
ζης, Τζό! Μου καίγεται ἡ
καρδιὰ νὰ σὲ βλέπω νὰ ύ-
ποφέρης! Ξέρω ὡς τόσο ὅτι
οἱ φασαρίες εἶναι μέσα στὸ
cίμα σου καὶ πώς, ὀν δὲν ὑ-
πῆρχαν κάθε τόσο κάτι τέ-
τοιες φασαρίες νὰ περνᾶς
τὴν ὥρα σου; θὰ εἶχες πεθά-
νει απὸ πλῆν! 'Οκεῦ! 'Ερ-
χομαι μαζί σου. Τι ὥρα φεύ-
γοντε;

— Μὰ ἀμέσως, χρυσή μου.
Τὲ «Γρωτεὺς II» εἶναι; στὸ
πυραυλοδρόμιο καὶ μᾶς πε-
δινεῖ.

'Ο κοκκινομάλλης Μίκυ ση
κώθηκε. Πήγε στὸ τραπέζι
καὶ δίπλωσε τὸν ὀστροχάρ-
τη ἐπάνω στὸν ὅποιο ἔκαναν
διαφόρους ὑπολογισμοὺς τ' ἀ-
πόγευμας οἱ δυὸ νέοι.

— Θὰ τὸν πάροντες κι'
αὐτὸν μαζί μας, κύριε Σέ-
ρινταν; ρώτησε.

'Ο νιτέκτειβ γύρισε καὶ
τὸν κύτταξε.

— Δὲν πιστεύω νὰ ἔτοιμά
στηκες γιὰ τὸν 'Αρη καὶ σύ,
πιτσιρίκο! εἶπε.

Τὸ παιδί κατέβασε τὰ μού
τρα: 'Ηταν ἔτοιμο νὰ βάλῃ
τὰ κλάματα.

— Δὲν ἔχω πάει ὄλλη φο-
ρὰ στὸν 'Αρη, ἔκανε πασα-
πονεμένα.

'Ο Σέρινταν ἀναστήκωσε
τοὺς ὄμοιους. 'Η Νάνου ὄμως,
ποὺ εἶχε ιδιαίτερη ἀδυναμία

στὸν μικρό, μπήκε στὴ μέ-
ση.

— 'Αν μᾶς ὑποσχεθῆ
τῶς θὰ εἶναι φρόνιμος, Τζό,
ὅς τὸν πάρουμε.

Τὰ μάτια τοῦ 'Ελληνόπου
λου φεγγοσβόλησαν.

— Θὰ εἴμαι φρόνιμος σὰν
ἄγγελος!, ὑποσχέθηκε.

«ΚΡΑΤΗΣΑΤΕ ΑΜΥΝΑ!»

ΤΟ ΑΣΤΡΟ-
ΠΛΟΙΟ «Πρω-
τεὺς II» τῆς
Διαπλανητι-
κῆς Αστυνο-
μίας, ταξι-
δεύωντας μὲν
δισύλληπτη τα-
χύτητα εἶχε
ἀφήσει πίσω
του τὴ Γῆ καὶ ταξίδευε στὸ
μαύρο βελούδο τοῦ διαστή-
ματος μὲν πορεία πρὸς τὸν
'Αρη. 'Η Γῆ φαινόταν τώρα
οὖν ἔνος μεγάλου φωτεινοῦ
δισκοῦ ὅπως τὸ φεγγάρι τὶς
νύχτες ποὺ ἔχει πανσελήνο.
Ο 'Αρης, τυλιγμένος σὲ μὰ
ρρόδινη ἀνταύγεια, φαίνοταν
ἀκόμα πολὺ μακρύα. Τὰ ὅλ-
λα ἀστρα πλαισίων σταθερά
μέσα στὸ σικοτάρι τοῦ δια-
στήματος (*). Ο Σέρινταν
σταθεροποίησε τὸν αὐτόματο

(*) Τὸ διάστημα, δηλαδὴ δὲ
ρακός, ύστερα ἀπὸ τὴν ἀτημόσφαι-
ρα, τὴν στρατόσφαιρα καὶ τὴν ιο-
νόσφαιρα τῆς Γῆς, δὲν ἔχει χρώ-
μα. Εἶναι καπάμαρο, γιατὶ δὲν ὑ-
πάρχει ἀέρας ποὺ νὰ διασπά τὸ
φῶς. Γι' αὐτὸν μακρώς τὸ λόγο
τὰ ἀστρα λάμπουν σταθερὰ στὸ
διάστημα καὶ δὲν τρεμοσδύνουν. Ο
τίδιος λόγος εἶναι ποὺ δὲν χάνονται
οὗτε γιὰ ἔνα λεπτό τὰ ἀστρα
διεῖς τὶς δρες στὸ διάστημα.

πιλότο κι' ἔκανε μιὰ σύντομη ἐπιθέωρσι στὰ λεπτά καὶ πολύπλοκα μηχανήματα τῶν πηδαλίων πλεύσεως. 'Ολα πήγαιναν καλά. 'Η Νάρους καθισμένη μπροστά στὸ καντράν τοῦ ἡλεκτρονικοῦ ματιοῦ καὶ τοῦ ἡλεκτρονικοῦ αὐτιοῦ τοῦ διαστημοπλοίου, τοῦ ἕστειλε ἔνα χαμόγελο καθώς πέρασε κοντά της. 'Ο πιπτιρίκος δίλικυ παρακολουθούσε μέσα ἀπὸ τὸ διαφανὲς καὶ σθραυστὸ κρύσταλλο τοῦ θαλάμου διακυβερνήσεως μὲ θαυμασμὸ τὰ ἄστρα. Καὶ κάθε τόσο τὸ μάτι του καρφωνόταν πρὸς τὴν κατεύθυνσι τοῦ 'Αρη. Τὸ διαστημόπλοιο ἔμοιαζε, παρ' ὅλο ποὺ ἔτρεχε μὲ λιγγιώδῃ ταχύτητα, σὰν νὰ ἔμενε ἀκίνητο, καρφωμένο στὸ άσύλληπτο γιὰ τὸν ἀνθρώπινο νοῦ χαος, ἐνώ συνίθετα ὁ μεγάλος πλωμήτης φαινόταν νὰ πλησιάζει πρὸς αὐτό.

'Ο ντέτεκτιβ στάθικε διπλα σπὸ παιδί. 'Ο Μίκυ γύρισε καὶ τὸν κύτταξε. 'Η περιέργεια ἔπινε τὸ μικρὸ Ελληνόπουλο. 'Η δίψα τῆς μαθήσεως, ποὺ ήταν ἔμφυτη σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ παιδί, καθρεφτιζόταν στὸ βλέμμα του.

— Λέγε!, εἶπε χαμογελών τας ὁ Σέρινταυ. Ξέρω πώς κατ! θέλεις νὰ μὲ ρωτήσης πάλι. Μίλα λοιπόν!

— Πραγματικά, εἶπε ὁ Μίκυ. Πώς τὸ καταλάβατε; Είναι πολὺ πιὸ μεγάλος ἀπὸ τὴ Γῆ δι 'Αρης; Αὐτὸ ηθελα νὰ ρωτήσω.

— Έν τάξει, μικρέ! Θά

σοῦ κάνω λοιπόν ἔνα μικρὸ μαθηματάκι γιὰ νὰ ξέρης, ποὺ πάμε. 'Όχι χρυσό μου. 'Ο 'Αρης είναι δὲ μισὸς ἀπὸ τὴ Γῆ. 'Η Γῆ ἔχει διάμετρο 12.756 χιλιόμετρα ἐνῶ δὲ 'Αρης ἔχει μονάχα 6.784. 'Ο δύγκος του είναι κατ' ἔξη φορές μικρότερος ἀπὸ τὸν δύγκο τῆς Γῆς καὶ η ἐπιφάνειά του είναι κατὰ τέσσερις φορὲς μικρότερη. Είναι πολὺ πιὸ μακριὰ ἀπὸ τὸν 'Ηλιο. 'Η Γῆ ἀπέχει ἀπὸ τὸν 'Ηλιο 150 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα, ἐνῶ δὲ 'Αρης ἀπέχει 227 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο, ἐξ ἀφορμῆς τῆς μεγάλης ἀπόστασεως, τὸ ἔτος στὸν 'Αρη ἔχει 687 ἡμέρες. Τὸ φῶς καὶ η θερμότητα ποὺ δέχεται ἀπὸ τὸν 'Ηλιο είναι μισὴ φορά λιγώτερο ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὴ θερμότητα ποὺ δέχεται η Γῆ. Τὸ ημερονύκτιο του ἔχει 23 ὥρες. 'Έχει μικρές θάλασσες, μικρὴ βλάστηση, χιόνια στους πόλους καὶ δυὸ φεγγάρια: Τὸν Δεῖμο καὶ τὸν Φόδο. 'Η ἀτμόσφαιρά του διωρεις είναι πολὺ ἀραιὴ σὲ διεγόνο καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ η Γήνη Κοινοπολιτεία ἔκανε τεράστιες ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς διηγόνου. Κατάλαβες τώρα; Μίκυ;

Τὸ παιδί ἔνευσε καταφετικά.

— Κι' δαν θέλης νὰ μάθης καὶ τὸ τελευταίο, συνέχισε διτέτεκτιβ, σὲ πηληροφορῶ πώς η Γῆ ἀπέχει ἀπὸ τὸν 'Αρη 60 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα ποὺ οημαίνει πώς πρέπει νὰ

κάνουμε ποιὸν άκόμα δρόμο δύσο νὰ φτάσουμε...

— Ἐξῆνται ἔκαποι μύρια χιλιόμετρα; ἔκανε μὲθαυμασμὸν τὸ παιδί.

— Ἀκριβῶς ὅγόρι μου! Ἐνώ ἡ Σελήνη ἀπέχει ἀπὸ τὴ Γῆ μονάχα 384.495 χιλιόμετρα.

* * *

Ἀπότομα ὅμως ὁ Σέρινος τῶν ἔπαψε νὰ μιλάῃ. Τὰ αὐτόματα κουδούνια συναγερμοῦ ἥχησαν ἐπίμονα καὶ ἐκνευριστικὰ μέσσα στὸ διωστημόπλοιο. Ὁ ντέκτεκτιβ μὲ δυὸ πτηδήματα ἔφτασε στὴ βάσι του. Ἔρριξε μιὰ ματία στὸν αὐτόματο πιλότο. Οἱ βελούνες διέγραφαν ἀκανόνιστα τόξα ἐπόκινα στὰ ρελόγια τῶν ταχυτήτων. Τὸ σκάφος εἶχε χάσει τὴν εὔστάθεια πλεύσεως.

— Τζό!, φώναξε ἡ Νάνου. Γύρισε πρὸς τὸ μέρος της. Τὸ πρόσωπο τοῦ κοριτσιοῦ ήταν χλωμό. Κατάλαβε πῶς κάπι σοδαρὸ συνέδαινε. Ἐτρέξει κοντά της.

— Κύπταξε ἑκεῖ, Τζό!, τοῦ εἶπε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε.

Μέστα στὴν όθόνη τοῦ ρωντάρη σχεδιάζονταν παράξενα πράγματα. Ὁ Σέρινταν ζάρωσε τὰ φρύδια. Κάτι περίεργο κι' ἀνεξήγητο γινόταν ἑκεῖ γύμω τους. Ὁ Μίκυ μὲ φοβισμένο βλέμμα παρακλητούθιούσε τοὺς δυὸ μεγάλους φίλους του. Ὁ Σέρινταν γύρισε τὸν διακόπητη τοῦ ἡλεκτρονικοῦ ἐγκεφάλου τῶν ἀποστάσεων. Ὁ μετρητής ἐνδυγαλεί ἔνων δέξυ ḥιχο. Ἐνα-

κομμάτι σελοφάν μὲ διοιθμοὺς βγῆκε ἀπὸ τὴν μικρὴ θυρίδα τοῦ μηχανήματος. Ὁ ντέκτεκτιβ μὲ μάτια ποὺ καίγανε ἀπὸ ἀγωνία καὶ συγκίνησι διάβασε τὰ νούμερα. Ἐκανε νοερὰ μερικοὺς ὑπολογισμούς ἀστροναυτικῆς ἀλγεβρᾶς καὶ πάτησε τὸ κουμπὶ τοῦ ἡλεκτρονικοῦ ματιοῦ. Ἔφερε τὸν δείκτη σ' ἔναν ὀρισμένο ὄριθμο καὶ μέσσα στὸ καντράν φάνηκαν φλόγες!

— Κάλεσε τὴ βάσι Δεκαεφτά, Νάνου!, εἶπε μὲ τραχειά φωνῆ. Κάτι γίνεται ἔκει ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ πιάσῃ τὸ ἡλεκτρονικὸ μάτι.

Ἡ κοπέλλα χειρίστηκε τὸ μηχάνημα τῶν ὑπεοχηπτικῶν στοιχείων. Ἐνα φῶς ἀναψε κι' ἐσβισε. Ἀρχισε νὰ κελῆ μὲ φωνὴ πνιγτῆ.

— Ἐδῶ «Πρωτεὺς 11». Ἀπὸ καπαδιωκτικὸ «Πρωτεὺς 1!». Καλούμε βάσιν Δεκαεφτά! «Πρωτεὺς 11» πρὸς βάσιν Δεκαεφτά!... Παρακαλοῦ μὲν ἀπαντήσατε λήψιν ἔπαφῆς.

Πέρασαν μερικὲς στιγμὲς ἀγωνιώδους σιωπῆς. Κρατούσαν καὶ τὴν ἀνωτονού τους ἀκόμα. Ὅγετερα ξαφνικὰ ἡ σιωπὴ ἔσπασε:

— Βάσις Δεκαεφτά!, ἀκούστηκε μιὰ φωνὴ ἀπὸ πολὺ μακριά. Βάσις Δεκαεφτά πρὸς «Πρωτέα 11». Ὅγιστά μεθα σιφιδιαστικῆς ἐπιθεσίν ἐκ μέρους ἀγνώστου ἔθρου. Στείλατε βοήθειαν.

Ἡ φωνὴ τοῦ Σέρινταν ἔτρεμε ἀπὸ συγκίνησι διτον ἔδωσε τὴν ἀπάντησι.

— Κρατήσατε αὖμανα! Φθάνουμε! Καλή αὐτάμωσι.

Η Νάνου γύρισε τὸν διακόπτη. Ο ντέκτετιβ ὁρμησε στὰ πηδάλια. Τὸ διαστημόπλοιο ἔκανε μᾶλλον χώρος πάλι ευθεῖα πορεία. Οἱ μάχλοι ἐκτοξεύσεως ἀταθητικῶν πυραύλων λειτούργησαν γοργά. Πορτοκαλίες φλόγες τινάχτηκαν ἀπὸ τὴν πρώμη τοῦ «Πρωτέα II». Τὸ σκάφος τραντάχτηκε καὶ ὡρμησε ἀκάθετο πιρός τὴν διαπλονήτική βάσι Δεκαερχάτα.

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γε: απὸ χτύπησαν τὰ κουδούνια συναγερμοῦ!, εἶπε η Νάνου.

— Κάτι πρέπει νὰ πέρασε ἀπὸ κοντά μας ποὺ δὲν τὸ εἰδούμε, ἀποκρίθηκε ὁ ντέκτετιβ σκεφτικός.

— "Ισως κάποιος ἀερόλιθος!, εἶπε δειλά δι Μίκυ.

— Μὴ λές κουταιμόρφες, πιτσιρίκο!, τὸν μάλλωσε δι Σέρινταν. Ο αὐτόματος ἀερολιθικὸς φύλαικας, δὲν ἔδειξε τίποτα. Αὐτὸς σημαίνει πῶς αὐτὸς τὸ αὐτικείμενο ποὺ πέρασε ἀπὸ κοντά μας δὲν ήταν ἀερόλιθος.

Τὸ παιδί δὲν μίλησε. Καὶ θέεια ἐπρεπε νὰ τὸ εἶχε κατονάδει. Αφοῦ δὲν λεπτούργησε ὁ ἀερολιθικὸς φύλαικας, τὰ κουδούνια συναγερμοῦ χτύπησαν γιὰ ἄλλο λόγο. Ἐπρεπε νὰ μάθη πολλὰ πιρόγματα ἀκόμα γιὰ νὰ γίνη ένας κοιλὸς αστροναύτης ντέκτετιβ ὅπως ὠνειρεύοταν.

ΤΑ ΣΦΑΙΡΙΚΑ ΑΣΤΡΟΠΛΟΙΑ

ΜΙΣΗ ὥρα ἀργότερα, τὰ αὐτόματα κουδούνια συναγερμοῦ ἤχησαν πάλι μέσα στὸ σκάφος.

— Κύριε Σέρινταν!, φώναξε ο Μίκυ.

Ο ντέκτετιβ γύρισε πρὸς τὸ μέρος τοῦ παιδιοῦ. Τὸ παιδί κάτι ἔδειχνε πρὸς τὸ δεξιὸ μέρος τοῦ ἀστροσκάφους. Τὰ μάτια τοῦ Σέρινταν τρεμόπαξιν νευρικά. Τρεῖς σπρούγγιλμές σφαίρες ταξίδευαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ. Οἱ σφαίρες ἀστραφταν σὸν μικρὰ διστρα.

— Ο διάδολος νὰ μὲ πότη, ἀν καταλαβαίνω τὶ εἶναι εύτα τὰ πράγματα!, γρύλλισε ὁ ντέκτετιβ ἐνῶ παρακολουθοῦσε μὲ προσοχὴ τὰ σφαρικὰ αὐτικείμενα ποὺ πινηδιαζοῦν.

— Πρέπει νὰ εἶναι αἰστρό πλοια! εἶπε η Νάνου. Μολάζουν μὲ τοὺς Σπούτνικ ποὺ ἔεσσεφνδόνιζαν στὸ διάστημα πρὶν είκοσι πέντε χρόνια οἱ αὐθρωποί.

— Αστρόπλοια πολὺ παλαιοῦ τύπου!, συμφώνησε ὁ Σέρινταν. Μὰ δὲν ξέω κανέιναν πλαυτή ποὺ νὰ χωτσικο ποιῆτεοισ σκάφη σήμερα. "Οπις κι' διγ εἶναι ὅμως, πρέπει νὰ πάρουμε τὰ μεταξά μας.

Μὲ γοργές κινήσεις χειρίστηκε τὰ πηδάλια, ἐνῶ τὸ

Βάδιζαν δέ ένας πλάι στὸν ὄλλο μέσα στὸ σκοτάδι ποὺ τύλιγε τὸν
ἄγνωστο πλανήτη.

βλέμμα του παρακολουθούσε αγρυπνια κάθε κίνησί των άγνωστων αστρόπλοιών. Τάσσαφαιρικά αστρόπλοια πλησίαζαν μέν καταπληκτική ταχύτητα. Τώρα μπορούσαν να ξεχωρίσουν καὶ τὸ χρῶμα τους, "Ηταν βασιμένα μ' ἔνα γαλάζιο πρὸς τὸ ὀστηῖ μὲν χρῶμα. Ξαφνικά τὸ ἔνα ὅπ' αὐτὰ χωρίστηκε ὅπ' τὰ δόλα καὶ, αναπτύσσοντας μεγαλύτερη ταχύτητα, προσπέρασε τὸν «Πρωτέα» καὶ μπήκε μπροστά του σὰ νὰ ζητοῦσε νὰ τοῦ κόψῃ τὸ δρόμο. Τὸ καταδιωκτικό τῆς Διαπλανητικῆς Αστυνομίας, ύπακουόντας σ' ἔναν ἐπιδέξιο χειρισμὸ τοῦ Σέρινταν, ἀπέφυγε τὴ σύγκρουσι καὶ πέρασε πλάγια. Τώρα δὲ ντέκετιβ μπορούσε νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ ἀστημένια αὐτὴ σφαῖρα ἔπειτε νὰ είχε διάμετρο εἴκοσι τούλαχιστον μέτρων. "Ηταν σίγουρα ἔνας ἐπικίνδυνος δάντιπαλος. Μ' ἔνα γοργὸ βλέμμα διπιστώσε πῶς τὰ δυὸ δόλα σφαιρικά αστρόπλοια εἶχαν πάρει θέσι δεξιά κι' ἀριστερά στὸν «Πρωτέα», ἐνώ τὸ πρώτο ἐξακολουθοῦσε νὰ κάνη ἐλιγμούς μπροστά του προσπαθώντας νὰ τοῦ δείξῃ πῶς ἔπειτε γὰ σταματήσῃ.

"Η Νάνου ἔβγαλε μιὰ τρομαγμένη κραυγὴ. Μιὰ γλώσσα φωτιᾶς δρυῆς ἀπὸ τὸ αστρόπλοιο στὸ δεξιὸ μέρος τοῦ «Πρωτέα». Τὸ καταδιωκτικό σὰ νὰ δέχτηκε ἔνα βλήμα βάρους δυὸ τόνων στὰ πλευρά κλονίστηκε κι' ἔτριξε ἐπικίνδυνα. Ο Μίκι κατρακύλησε σὰν μιὰ μπάλα στὰ

πόδια τῆς κοπέλλας. "Ο Σέρινταν βλασπήμησε κι' ἔσφιξε τὰ δόντια.

— Εἶναι προειδοποιητική βολή!, εἶπε. Μὰ δὲν πρόκειται μά τους κάνουμε τὸ χατῆρι!

Τὰ δάχτυλά του κινήθηκαν μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα. Ἡ διοχειρία τῶν δεξιῶν πολυύβολων λειτούργησε αὐτόματα. Ἀκτίνες θανάτου ταξίδεψαν πρὸς τὴν ἀστημένια σφαῖρα. Μιὰ πράσινη φλόγα τύλιξε τὸ αστρόπλοιο. Ἀλλὰ τὸ αστρόπλοιο δὲν φάνηκε νὰ παθαίνῃ ζημιές.

— Ἀριστερά!, φώναξε ὁ Μίκι καθὼς σηκωνόνταν. Τί εἶναι αὐτά;

‘Απὸ τὸ αστρόπλοιο ποὺ βρισκόταν δριστερὰ ἔβγαιναν παράξεια πλάσματα. Μιὰ πάρτα εἶχε ἀνοίξει καὶ ἀπὸ τὴν ἀστημένια σφαῖρα ἔβγαιναν κάτι ἀνθρώπος δῆδηντα μὲ τεράστια κεφάλαια καὶ λιγανὰ πόδια. "Αρχισαν νὰ κινοῦνται ὄργανα πρὸς τὸν «Πρωτέα».

— Μήν τους ἀφήνετε!, διέταξε μ' ἄσγρια φωνὴ ὁ ντέκετιβ.

‘Ο Μίκι δραμῆσε στὸ πολύβολο ἀκτίνων. Μὲ γοργὲς κι νήσεις σημάδεψε καὶ πυροβόλησε. Μερικὰ ἀπὸ τὰ ἀνθρώποιειδῆ διῆτα κλονίστηκαν κι' ἔπεισαν ὀνάστκελα. "Ηταν φανερὸ πῶς ήταν νεκρὰ δόλλα ἢ Ἐλλειψις ἐλέξεως καὶ βαρύτητας στὸ διάστημα κρατοῦμε μετέωρα τὰ πτώματά τους. Ο μικρὸς ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ χαρδῖς.

— Εντάξει, κύριε Σέριν-

ταν!, φώναξε.

‘Ο ντέτεκτιβ δόμως δὲν τὸν ἀκούει. Δὲν εἶχε καιφρό νὰ τὸν ἀκούσῃ. ‘Είνα κακιούργιο βλήμα που ήρθε αὐτὴ τῇ φορά ἀπὸ τὸ πρῶτο σφαιρικό ἀστροπλοιο ἔκανε τὸν «Πρωτέα» νὰ χεροπηδήσῃ ἐπικίνδυνα. ‘Ο Σέρινταν ἔστειλε ἀμέσως τὴν ἀπάντησι. Μιὰ δεσμίδια ἀκτίνων τύλιξε τὴν πράσινη σφαίρα.

— Φαίνεται! πῶς τίποτα δὲν πειράζει αὐτοὺς τοὺς σατανάδες!, μουύγγρισε γεμάτος ἀπελπισία ὁ ντέτεκτιβ. Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τί γίνεται!

ΤΕΡΑΤΟΜΟΡΦΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ

Η NAN ΣΥ γνωτζώμε ἐνη στὸ δεξιὸ πολυβόλο παρασκολουθοῦσε κι’ αὐτὴ κάτι παράξενο μέσα ἀπὸ τὸ ἀνιαπέραστο κρύσταλλο τοῦ ἀνοίγματος κατοπτεύεσθαι. Μιὰ πόρτα τοῦ σφαιρικοῦ ἀστροπλοίου εἶχε ἀνοίξει. Κι’ ἀπὸ τὴν πόρτα αὐτὴν ρίχνονταν στὸ κενό παράξενα τερατόμαρφα δύτα μὲ δύκινδες κεφάλι καὶ λιγνὰ πόδια καὶ χεριά. Τὰ ἔξωκοσμα αὐτὰ πλάσματα σὲ τάξι μάχης, βαδίζοντας ἀργά, προχωροῦσαν πρὸς τὸν «Πρωτέα».

— Θεέ μου!, ψέλλισε τὸ κορίτσι μὲ φρίκη. Πιὸ συχαμερότερα πλάσματα ἀπ’ αὐτὰ δὲν είδα ποτὲ στὴ ζωή μου.

Σημάδεψε καὶ πυροβόλη-

σε. Μερικὰ ἀπὸ τὰ τερατόμορφα δύτα τινάχτηκαν πρὸς τὰ πίσω. Τὰ ἄλλα δόμως προχωροῦσαν ἀποφασιστικὰ κρατῶντας στὰ λιγνὰ χέρια τους κάτι κυλίνδρους. Δὲν φαίνονται νὰ ἔχουν καιμιά συναίσθησι τοῦ κινδύνου οὔτε ἔδει χνων νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ ἐκείνους ποὺ ἔπεφταν νεκροὶ ἀπὸ τὶς ἀκτίνες. Καὶ ἥταν τάρα πολλὰ αὐτὰ τὰ τερατόμορφα πλάσματα...

‘Η Νάνσυ ξαναπίεσε τὴν σκαμπάλη. Οἱ ἀκτίνες θανάτου δραίωσαν κάπως τὶς γραμμές τῶν ἔξωκοσμων δύτων.

— Τί γίνεται, δεσποινίς Νάνσυ!, φώναξε εῦθυμα δ Μίκη. ‘Εγὼ κάτι καταφέρω ἔδω! ‘Άλλὰ δὲν ἔχουν τελειωμένο, Χριστούλη μου! Είναι σᾶ μυριήγκα!

Τὴν ἴδια στιγμὴ δύως στα μάτησε νὰ μιλάῃ. Οἱ κύλινδροι ποὺ κρατοῦσαν οἱ τερατόμορφοι ἐπιδρομεῖς ἀσχισαν νὰ στέλνουν βλήματα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀστροπλοίου. Ακούστηκε ἔνας διαιμονισμένος βρύσιος σὰ νὰ ἔπεφτε χοντρὸς χαλάζι στὸ ἔξωτεοικό περίβλημα τοῦ «Πρωτέω». Ο πιτσιρίκος γούνιλωσε τὰ μάτια καὶ διαγκώθηκε. Ρίχτηκε πάλι ἐπάνω στὸ πολυβόλο. ‘Η κάννη τοῦ πολυβόλου διέγραψε ἔνα τόξο καὶ σκόρπισε ἀκτίνες θανάτου πρὸς τὸ μέσον τῶν ἐπιδρομέων. Μεσοκοὶ κύλινδροι ἔπαψαν νὰ στέλνουν βλήματα. ‘Άλλα ύπηρχαν ἀκόμα πολλοί.

— Θεέ μου!, κραύγαξε ἡ Νάνσυ.

Τό παιδί γύρισε ξαφνια-
σμένο πρός τό μέρος της.
Ή Νάνου είχε όφισει τό πο-
λυβόλο κι' έτρεχε πρός τὸν
θάλασσο διαικυβερνήσεως. Στὸν
θάλασσο διαικυβερνήσεως πε-
σμένος στὸν κάθισμά του μὲ
τό κεφάλι ριγμένο στὸ στή-
θος, σκυρτός ήταν ὁ Σέριν-
ταν. "Ενα μικρό ρυάκι αῆμα
κατρακυλώσει ἀπὸ τὸ μέτω-
πό του. Κάποιο βλῆμα είχε
χτυπήσει τὸν διάστημα ντέτε-
κτιβ στὸ κεφόλι.

— Τζό!, σπάραξε ἡ κοπέλ
λα καὶ ρίχτηκε ἀπάνω του.
Τζό!

— Δὲν εἶναι τίποτα, Νάν-
σι!, ψιθύρισε μὲ φωνὴ ποὺ
μόλις ὀκούστηκε ὁ Σέρινταν.
Δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ τοὺς
ἄντιμετωπίσουμε. Εἶναι πολ-
λοῖ.

"Εκλεισε τὰ μάτια κι' ἔ-
χασε τὶς αἰσθήσεις του. Τὰ
μάτια τοῦ κοριτσιοῦ γέμισαν
ἀπελπισία. "Ἐπρεπε ὅμως ν'
ἀντιδράσῃ. 'Ο Τζό ήταν πλη-
γωμένος. Χωρὶς τὸν Τζό δὲν
θὰ μπορούσαν ν' ἀπιμετωπί-
σουν αὐτοὺς τοὺς δαίμονες
ποὺ ἔβγαιναν σὸν μυρμήγκια
ἀπὸ τὶς ἀστυμένιες σφαῖρες
καὶ που ὀλόενα πλησιάζαν
τερούστερο τὸν «Πρωτέα». Τὸ
πρόσωπό της πήρε μὲν
σκληρή ἔκφοαστή καὶ στὸ
βλέμμα της ἀστραψε ἡ ἀπό-
φασι νὰ σώσῃ τὸ διάστημό-
πλοιο καὶ τὸν τραυματισμέ-
νο ντέτεκτιβ.

— Μίκυ!, φώναξε.

Τὸ παιδί ἔτρεξε καυτά τὶς.

— 'Ο Σέρινταν εἶναι πλη-
γωμένος, τού φίπε. Σταμάτα
νὰ χρησιμοποιῆς τὸ πόλυβό-

λο. "Αφησε τὰ ἔξωκοσμα πλά-
σματα νὰ σκαρφαλώσουν
στὸν «Πρωτέα».

— Νὰ τοὺς ὀφήσω; ρώτη-
σε μὲ ἔκπληξι τὸ παιδί.

— Κάνε αὐτὸ ποὺ σου
λέω, Μίκυ! Θὰ τοὺς ὀφήσω
νὰ πλησιάσουν. "Όλα τὰ ἄλ-
λα εἶναι δουλειὰ δικῆ μου.

Μὲ μάτια ποὺ λάμπανε ἡ
κοπέλλα ρίχτηκε στὰ πηδά-
λια. Ή Νάνου "Εβδύγκτου ή-
τον πρώτης γραμμῆς πιλό-
τος. Μὲ γοργές καὶ ἐπιδέξει-
ες κινήσεις χειρίστηκε τοὺς
μοχλοὺς υψεις. Τὸ «Πρω-
τεύς» πήρε μὲν ἐλαφρὰ κλίσι
πρὸς τ' ἀτάνω.

— Δεσποινίς Νάνου σκοιρ
φάλωσαν στὸ σκάφος μας,
ο. δαστημάνθεωποι!, φώνα-
ξε τὸ παιδί. Νὰ τοὺς ρίξω;
Σὲ λίγο θὰ σπάσουν τὸ θώ-
ρακα καὶ θὰ μπούν μέσα.

"Η κοπέλλα χαμογέλασε.

— Όκεῦ, Μίκυ!, εἶπε.
Κρατήσου ἀπὸ τὶς χειρολα-
βές μην ταρκιστῆς.

Τὸ παιδί ὑπάκουει ἀλλὰ
τὰ μάτια του ήταν γεμάτα
ἀπορία. Ή Νάνου δηλώσει
τὸ χέρι καὶ γύρισε ἔνα δια-
κόπτη. 'Ο «Πρωτέας» ἄρχισε
νὰ τρέμῃ σὰ νὰ τὸν τὸν
ἔπιασαι σπασμοὶ. Απὸ τὸ ἔ-
ξωτερικὸ περίβλημά του ἄρ-
χισαν νὰ πετάγωνται χιλιά-
δες ἡλεκτρικοὶ σπινθήρες. Τὰ
ἔξωκοσμα πλάσματα ποὺ
ἔσισκουνταν σκαρφαλωμένα
τινάχτηκαν δεξά κι' ἀριστε-
ρά... 'Ο Μίκυ γούρλωσε τὰ
μάτια. Κατάλαβε.

— Ζήτω!, φώναξε. Πέ-

ιρτουνε σάν μυήγες, δεσποινίς Νάνου!

Τό κορίτσι δὲν μίλησε. Τράβηξε τόν μοχλό ύψους και ταυτόχρανα χειρίστηκε τούς διακόπτες τών πυραύλων. Τό διστρόπλιο τῆς Δισπλανητικής Αστυνομίας πήρε μια κάθετη κλίση, δρεύωθηκε σάν αγγείο ὄλφο γαι και ἀφήνωντας πισω του πορτοκαλιές φλόγες τ.νάχτηκε με ἀσύλληπτη ταχύτητα πρὸς τὸ ἄπειρο...

Πίσω του, ἀ.ήμπορα νὰ τὸ ἀκολουθήσουν σ' αὐτὸ τὸν ἔξωφρενικὸ δράμο, ἔμεναν τὰ εφαρμοκά δισημένια μωστηρώδη σκάφη μὲ τὰ τερατόμορφα ἔξωκοσμα πλάσματα.

ΕΝΑ ΠΑΡΑΣΕΝΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ

ΟΤΑΝ ἔφιασαν στὴ βάσι: Δεκαεφτά ὁ ντέτεκτιβ εἶχε συνέλθει. Οἱ γιατροὶ περιποιήθικαν τὸ τραῦμα τοῦ κι' δὲ Σέριντον δὲν χρισμέρησε καθόλου. Μίλησε μὲ τὶς ὑπηρεσίες Αστρικῆς Ασφαλείας κι' ἔμαθε τὰ καθέκαστα. Ἡ ἔχθρικὴ ἐπιδρομὴ εἶχε γίνει ἀπὸ ἀγνωστα δύτα ποὺ ταξίδευαν μέσα σὲ σφαρόκα διστρόπλιοι. Τὰ δύτα είτα, χορηγιμοποιῶντας ἀνθρωπόμορφα ρουμπότ, εἶχαν σκεπτισεῖ τὸ θάνατο στὴ βάσι: καὶ ἔφυγαν ἀφοῦ διέρρειν τὶς ἀποθήκες πυρομαχικῶν. Φέρτωσαν τὰ πυρομαχικά οτις σφαίρες τοὺς και χάθηκαν υπὸ διάστημα.

— Εἶναι σίγουρο πῶς κάποιος πόλεμος προετοίμαζεται ἀνύμεσα στ ἄστρα, εἶπε σκεφτικὸς ὁ Σέρινταν. Τὰ πυρομαχικά τοὺς χρειάζονται γι' αὐτὸν τὸν πόλεμο. Στὸν "Αρη καταστρέφουν ἔγκαταστάσεις και κάνουν σαμποτάζ. Έδω κλέβουν πυρομαχικά. Πρέπει νὰ δώσουμε μιὰ προφορικὴ ἀναφορά στὸ Συμβούλιο τῆς Γῆς Ηγεμονίας Κοινοπολιτειας.

— Τι, δὲν θὰ πάμε στὸν "Αρη; ρώτησε ποραπονεύνος ὁ Μίκη.

— "Οχι π.το:ρίκο! Θὰ πάμε ἀργότερα. Πρέπει πρώτα νὰ κάνουμε μιὰ βάλτα ἀπὸ τὴ Γῆ.

Η ἐπιστροφὴ τοῦ Σέρινταν ἔξεπληξε τὸν ἐπιθεωρητὴ Χόβαρτ. Μᾶ, ὅταν ἀκούσετὴν ἀναφόρα του, συναφρουώθηκε:

— Καλὰ ἔκανες, Τζό, και ηρθες, εἶπε.

"Οτι δὲ Τζό Σέρινταν εἶχε κάνει κοσλά ποὺ ἐπέστρεψε στὴ Γῆ ἀποδείχτηκε τὴν ἴδια νύχτα ὅταν σημειώθηκε ἔνα πιαράδενο περιστατικό στὴ περιοχὴ τοῦ Αἰας Γκίβενς...

Μὲ μ.ὰν ἔκφραστι τρόμου και ἔκπληξεως στὸ πρόσωπο του, ὁ Τζάκι Βάνς, διασπορικός κοθηγητής τῆς φαστροναυτικῆς, και διευθυντής τῆς "Υπηρεσίας Ελέγχου τῶν Διαπλανητικῶν Πτήσεων, ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ τηλεσκόπιο. Ἐφερε τὴν παλαμή στὸ μέτωπό του οος νὰ ἔνοιωθε ἔναν δυνατὸ πόνο οτὸ βάθος τοῦ κρανίου του και ἔμει-

νε γιὰ μερικὲς στιγμὲς ἀσάλευτος. Υστέρα, μὲ ἀβέδαιο βῆμα, κατεθύνθηκε πρὸς τὴν ἄλλη ὅρη τοῦ δωματίου, διποὺς ὑπῆρχαν πολλὰ λεπτὰ καὶ περιπλοκα μηχανήματα. Τὸ βλέμμα του ταξιδεψὲ στὰ ὁκταγωνικὰ ρολόγια. Οἱ χρωματιστοὶ δεῖχτες τρεμόπταιζαν καὶ πηγαινούρχομεν ἐδῶ κι' ἔκει σὰ νὰ τοὺς παιδευων σπασμοὶ. 'Ο Βάνς γύρισε ἔναν διακόπη καὶ κατέβασε ἔνα μικρὸ μοχλό. 'Ανάμεσα στοὺς δυὸ πόλοις τῶν ἀστημένων σφαρῶν που ὑπῆρχαν ἔκει, σχηματίστηκαν μερικὲς φωτεινὲς τεθλασμένες, ἔνα εἰδος ἡλεκτρονικῶν σπινθήρων. 'Ο καθηγητῆς μέτρησε προσεκτικὰ τοὺς σπινθῆρες κι' ἔφερε πάλι τὸν μοχλὸ στὴν πρωτὴ θέσι του.

Μὲ γοργὸ βῆμα αὐτὴ τὴ φορὰ γύρισε στὸ τηλεσκόπιο καὶ τὸ βλέμμα του ἔφαξε μὲ ἀγωνία τὸν οὐρανό. 'Η θολωτὴ στέγη, ἀπὸ διαφανὲς ἀθραυστὸ κρύσταλλο, τοῦ δωματίου αὐτοῦ, ποὺ δρισκόταν στὴν κορυφὴ τοῦ πύργου ἐλέγχου, τοῦ ἐπέτρεπε μὲ τὸν ξεχωρίκῃ χιλιάδες ἄστρα ποὺ λοιμπύρζαν στὸ διάστημα σὰν φωτεινὲς τελεῖες. 'Η νύχτα ήταν γλυκεὶα καὶ φαινομενικὰ ὄμοια μὲ ὅλες τὶς ποσογούμενες νύχτες τῆς Γῆς. 'Ομως κάτω ἀπὸ τὴν φαινομενικὴ αὐτὴ γαλήνη καὶ ἡ συχία κάτι συνέβαινε ποὺ εἶχε βάλει σ' ἔνα φοβερὸ δίλημμα τὸν Τζάκ Βάνς τὸν διάστημα καθηγητὴ τῆς ἀστροναυτικῆς. Αὐτὸ τὸ κάτι ποὺ ἐντελώς ἀμυδρὰ σχεδιαζόταν πι-

σω ἀπὸ τοὺς ἴσχυροὺς φακοὺς τοῦ τεραστίου τηλεσκοπίου τοῦ Αἴης Γκίβενς ἔπρεπε νὰ είναι πολὺ παράξενο ἢ πολὺ ἀναπτυχιαστικό, γιατὶ ὁ Βάνς δὲν ἦταν ἀπὸ ἕκεινους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ξαφνιάζονται μὲ τὸ τίπποτα.

— 'Ο Διαβόλος νὰ μὲ πάρη ἂν καταλαβαίνω τὶ πράγματα είναι αὐτὰ ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ ἔκει πάνω!, μουρμούρισε. Μοιάζουν μὲ βροχὴ ἀπὸ μετεωρίτες καὶ δικαὶα δὲν μπορεῖ νὰ είναι τέτοιο πρᾶγμα ἀφοῦ δὲν πυρακτώνονται μὲ τὴν τριβὴ τους στὴν ἀτμόσφαιρα. Οὔτε πύραυλοι φυσικὰ είναι. Πρέπει νὰ είδοποιησω τὴν 'Αστρι κὶ 'Ασφάλεια.

Απαμακρύνθηκε πάλι ἀπὸ τὸ τηλεσκόπιο καὶ ἀδίσταχτα αὐτὴ τὴ φορὰ πῆγε στὸ αὐτόματο ἡλεκτρονικὸ ραδιοτηλέφωνο. Γύρισε ἔνα διακόπη καὶ μίλησε διαστικά.

— Τζάκ Βάνς, εἴπε. 'Εδῶ Τζάκ Βάνς ἀπὸ πύργον ἐλέγχου Αἴης Γκίβενς! Προσοχὴ! Σητῶ ἐπειγόμενας ίνσπέκτορα Χόβαρτ. Πύργος ἐλέγχου Αἴης Γκίβενς πρὸς ἐπιθεωρητὴ Χόβαρτ. Προσοχή!

Τὸ βλέμμα του στηλώθηκε στὴν ὅθινη τηλεοράσεως. Μερικὲς ἀνταύγειες ἀπὸ διάφορα χρώματα διοχιζαν μὲ φαινόνται στὴν ὅθινη. 'Ο Βάνς ἀκέπνευσε. 'Η μορφὴ ἔνος μπουλιτόγκ, φάνηκε στὴν ὅθινη κι' ἀπὸ τὴν χοάνη τοῦ παδιοτελεφώνου ἀκούστηκε ἔνα γάδγισμα.

— Λέγε Τζάκ Βάνς! 'Εδῶ Χόβαρτ. Σὲ φίκούω!

— Συμβαίνει κάτι πολὺ σαδαρό, Χόραρτ, είπε ό καθηγητής. Είναι μισή ώρα περίπου τώρα που γίνεται κάτι παράξενο στήν περιοχή τού Λιης Γκιβένες...

— Μίλα λοιπόν χωρίς πρόλογους, Τζάκ!, βρυχήθηκε πνιγμένος από όμυπομονήσια ό επιθεωρητής τής Διαπλανητικής Αστυνομίας. "Άν είναι πολὺ μακρύ τὸ παραμύθι που έχεις νὰ μοῦ πής, άναβαίλε το γιὰ ὅλῃ φορά. Είμαι βου τηγυμένος σε πολλές σκοτούρες αύτὸ τὸν καιρὸ καὶ δὲν μοῦ περιστεύει οὔτε ένα δευτερόλεπτο γιὰ κουβεντες!"

— Άκουσε λοιπόν, Χόραρτ! Νομίζω πώς είναις ή πρώτη φορά που διαπλανήτης μας δέχεται τὴν ἐπίσκεψι μερικῶν ἔξωκοσμων δύνων τὰ διποῖα ἐκπέμπουν μιὰ παράξενη ὀάκτινοβολία. Θέλω δηλαδὴ νὰ πῶ πώς οἱ μετρητὲς καὶ οἱ δεῖχτες τῶν μηχανημάτων ἐλέγχου τοῦ ἐργοστασίου μου κινούνται σα νὰ ἔχουν τρελλαθῆ. Μὲ τὸ πηλεσκόπιο δὲν μπορῶ νὰ δεχωρίσω καὶ μεγάλα πράγματα. Ή ὀάκτινοβολία ὅμως...

Ο ΧΑΛΥΒΔΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

ΕΝΑΣ ἄγριος πάταγος γέμισε τὸ δωμάτιο μὲ τὴν δια φανή θολωτὴ στεγῇ. Ο Τζάκ Βάνς σταμάτησε νὰ μιλάῃ καὶ γύρισε ξαφνιασμένο οὐνταν μὲ μιὰ παράξενη δυ-

νος πρὸς τὴν πόρτα. Ή πόρτα εἶχε πέσει μὲ πάταγο στὸ πάτωμα καὶ στὸ κατώφλι στε κόταν ἔνα σύνθρωπόμορφο ρομπότ φισγμένο ἀπὸ ἀσπρο χάλυβα. Ο καθηγητὴς ἔβγα λε μιὰ πνιχτὴ κραυγὴ.

— Τί σου συμβαίνει Τζάκ; ἀκούστηκε στὴ χοάνη τοῦ ρα διοτηλεφώνου νὰ ρωτάῃ ὁ Χόραρτ. Εξήγησέ μου, γιατὶ σταμάτησες μὲ μιλᾶς;

Ο Βάνς ἔκανε νὰ γυρίσῃ πρὸς τὸ μηχάνημα, νὰ δώσῃ ἀπάντησι ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμὴν ἔνα φῶς δναψε στὴ μέση τοῦ τετράγωνου μετώπου τοῦ ρομπότ καὶ μιὰ κίτρινη παραλυτικὴ ὀάκτινα τινάχτη κε πρὸς τὸ μέρος του. Ο καθηγητὴς ἔμεινε ἀσάλευτος σὸν νὰ τὸν χτύπησε ἀστροπε λέκι. "Ενοιώσε ἔνα παράξενο μονιμισμα σ' ὁλόκληρο τὸ κερμὶ καὶ θρόμβοι παγωμένου ιδρώτα ὀνάδιλυσαν στὸ μέτωπό του. Ήταν ἀνίκανος νὰ κάψῃ τὴν ἐλάχιστη κίνησι.

— Τζάκ! Ακούστηκε γεμάτη σύνησια ἡ φωνὴ τοῦ Χόραρτ. Εξήγησέ μου λοιπὸν τί συμβαίνει!... Ο διάβολος νὰ σὲ πάρῃ! Μουγγάθικες;

Ο Τζάκ Βάνς ἔκανε μιὰ ἀ κόμα ἀγωνιώδη προσπάθεια νὰ μιλήσῃ. "Ανοιγόκλεισε μὲ διασκολία τὸ στόμα του, ἀλλὰ καιμιά φωνὴ δὲν βγῆκε ἀπὸ τὸν λόρυγγά του. Τὰ μάτια του γέμισαν φρίκη καθὼς εἶδε τὸ ρομπότ νὰ κινηταί. Άκουσε τὸν κρότο τῶν σδερένιων ποδιῶν του. Τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια του κινούνταν μὲ μιὰ παράξενη δυ-

Ο ντέκτιβ Τζόε Σέρινταν και ο υπερός Μίκη γιαν σίχμαλωτοι
του δρόπτο.

εκαμψία καθώς πλησίαζε. Δοκιμάστε νὰ κάνη μερικὰ βήτατα πρὸς τὰ πίσω, ἀλλὰ καὶ πάλι ἔνοιωσέ πώς ήταν ἀδύνατο νὰ συλέψῃ. Εἶχε γίνει χλωμός σὰν πεθαμένος. Τὸ ρεμπότ ἀπλωσε τὰ χέρια του. Διὸς χαλύβδινες τανάλιες ήταν στὴν ἀκρη τους ἐκεῖ ποὺ τὰ ἀνθρώπινα χέρια ἔχουν τὰ δάχτυλα. Τὰ σιδερένια χέρια ἀνοίδαιν κι' ἔκλεισαν καὶ ὁ καθηγητὴς Βάνς κατάλαβε νὰ χάνεται τὸ πάτωμα ἀπ' τὰ πόδια του. Δοκιμάστε ν' ἀντιδράση. Προσπάθησε νὰ γλυστρήσῃ ἀπὸ τὴν σιδερένια ἀσπάγη, ἀλλὰ τὸ μόνο ποὺ κατώρθωσε ήταν νὰ νιωθῇ ἔτοιμα νὰ τσακίσουν τὰ κόκκαλά του, καθὼς τὸ ρεμπότ τὸν ἔσφιγγε περισσότερο ἀνάμεσα στὰ μπράτσα του. Τὸν ἀνασήκωσε σὰν πούνουλο καὶ πρωχώρησε πρὸς τὸ ἀνοιχτὸ ποράθιμφο. Στάθηκε γιὰς μερικὰ λεπτά σὰ γὰ διασκέδαζε μὲ τὴν ἀγωνία τεῦ ἀνθρώπου ποὺ κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά του κι' υπερεργαζόμενος καθηγητὴ. Τούτη τὴν τελευταία στιγμή, ὁ Τζάκ Βάνς κάνωντας μιὰν ὑπεράνθρωπη προσπάθεια ἀσφῆσε ἔνος ἄγριο οὐρδιλαχτὸ τρόμου. Ἡταν μιὰ ἀναρρόη κραυγὴ γεμάτη ἀπελπισία καὶ φρίκη καθὼς ἔνοιωσέ νὰ πέφτῃ στὸ κενὸ ἀπὸ τὸ ὑψὸς τῶν τρισσατριῶν πατωμάτων τοῦ οὐρανοεύστη, ὅπου ήταν ἔγκαταστημένη ἡ Υπηρεσία Ἐλέγχου Διαπλανητικῶν Πτήσεων. Ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ κάνῃ τίποτε περισσότερο ἀπὸ αὐτό. Τὸ σῶμα του, 68ρν σὰν

μαλύβι, ἔπεσε στὸ πεζοδρόμιο.

Τὸ ρεμπότ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ ποιράθυρο. Τὸ φῶς ποὺ, ἥταν στὸ κέντρο τοῦ κυλινδρικοῦ τερατώδους κεφαλιοῦ του ἀναδόσθινε διὸ φορέσ. Στάθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴν ἀναποφάσιστο κι' ὑστερούσε μὲ μιὰν ἄγρια καὶ ἀσυγκράτητη λύσσα καταφέρην δυνατά χτυπήματα μὲ τὰ χαλύβδινα χέρια του σ' δλα τὰ ἐπιστημονικὰ ὅργανα ποὺ ὑπῆρχαν στὸ ἔργοστάσιο...

* * *

"Υστερα ἀπὸ δέκα λεπτὰ τὸ αὐτοκίνητο μὲ τὸ σήμα τῆς Διαπλανητικῆς ἀστυνομίας σταφιατοῦσε μπροστά στὸ μέγαρο τῆς 'Υπηρεσίας Ἐλέγχου Διαπλανητικῶν Πτήσεων. Πολλοὶ περίεργοι εἶχαν συγκεντρωθῆ γύρω ἀπὸ τὸν νεκρὸ καθηγητὴ ποὺ ἦταν ξαπλωμένος στὸ πεζοδρόμιο. Ἀπὸ τὸ οὐτοκίνητο πήδησαν ὁ Ινσπεκτωρ Χόβαρτ, ὁ ιτέτεκτις Τζές Σέριντον καὶ ἡ ἀγώριστη σύντροφός του στὶς διαπλανητικὲς περιπέτειες εἰς κελαχρινή ὀφραδωνιαστική αὐτοῦ Νάνου "Εδιλγκτον. "Ειας ἀστυφύλακας ποὺ ἀναγνώρισε τὸν Χόβαρτ καὶ τὸν Σέριντον ποραιμέρισε τοὺς περίεργούς καὶ χαιρέτησε μὲ σεβστιμό. Οἱ δυὸς ὄντρες μὲ τὸ καρίτσι ἔρθισαν μιὰ ματιά στὸ πτῶμα. Ἡταν φριχτὰ παραμορφωμένο ἀπὸ τὴν πτῶσι.

— "Ἐπεσε ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ τελευταίου πατώματος, ἔήνγυρης ὁ ἀστυφύλακας. Μερικοὶ περαστικοὶ διαβάτες ὅκουσαν μιὰ ἄγρια κραυγὴ κι' ὅταν ἀνασήκωσαν τὸ

κεφάλι είδαν μέσα στὸ σκοτάδι κάτι νὰ γυαλίζῃ σὰν ἀσῆμι. "Υστέρα είδαν τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἐπεφτε στὸ κενό..."

— Πάμε, Τζό!, γρύλλισε δ Ῥόδαρτ.

Πήραν τὸ ἀστανσέρ κι' ὅταν μπήκαν στὸ δωμάτιο μὲ τὸν διαφανὴ θόλο τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργαστηρίου καὶ παρατηρητηρίου τοῦ Τζάκ Βάνς, στάθηκαν ξαφνιασμένοι. "Όλα ἔκει μέσα είχαν μεταβληθῆ σὲ ἐρείπια. Τὸ τεράστιο τηλεσκόπιο τοῦ Αἴης Γκίβενς ἦταν κομματιασμένο, τὰ ἡλεκτρονικὰ μηχανήματα ὑπόλοι γιασμῶν, τὸ ραντάρ, οἱ μετρητές, τὸ ραδιοτηλέφωνο καὶ ὅλα τὰ ὅλα ἐπιστημονικὰ ὅργανα, ποὺ χρησιμοποιοῦσε γιὰ τὶς παρατηρήσεις του ὁ διάστημος διευθυντὴς τῆς 'Υπηρεσίας Ἐλέγχου Διαπλανητικῶν Πτήσεων, είχαν μεταβληθῆ σὲ ἀμερφούς σωρούς γυαλιών, ἐλατηρίων καὶ σιδερικῶν.

— Εἶναι σὰ νὰ πέρασες ἔνας ἀγριος σίφουνας ἐδῶ μέσα!, γάνγισε δ Ῥόδαρτ καθὼς κυττάζε γύρω. "Ενας σίφουνας ποὺ δὲν ἀφησε τίποτε ὅρθιο.

— "Η ἔνα μεγάλο ρομπότ!, εἶπε δ Σέρινταν.

'Ο Χόδαρτ γύρισε ξαφνιασμένος καὶ τὸν κύπταξε.

— Μονάχα ἔνα ρομπότ, συνέχισε δ ντετεκτιβ, μὲ τεράστια δύναμι θὰ μποροῦσε νὰ κομματιάσῃ αὐτὸ τὸ τηλεσκόπιο. 'Επίσης, μονάχα ἔνα ρομπότ θὰ μποροῦσε νὰ γκρεμίσῃ αὐτὴ τὴν πάροτα.

— Τζό!, φώναξε ἡ Νάνση.

Οἱ δυὸ ἄντρες γύρισαν πρὸς τὸ μέρος τῆς κοπέλλας. Στεκόταν μπροστὰ στὸ στρογγυλὸ ἀνοιγμα τοῦ παρατηρητηρίου καὶ κάτι ἔδειξε στὸν οὐρανό. "Ἐτρεξαν κοντά της.

— Κυττάξτε! ἐκεῖ!, εἶπε τὸ κορίτσι.

Κυττάξαν πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἔδειχνε τὸ κορίτσι. "Ενα παράξενου σχήματος ἀντικείμενο ποὺ ἀστραφτε σὰν ἀσῆμη μέσα στὴ νύχτα ταξιδεύει στὸν ἀέρα, γυρίζοντας διπλαί μιὰ ρόδα γύρω ἀπὸ τὸ ἀξονά της.

— "Ενας ιπτάμενος δισκος! εἶπε δ Σέρινταν.

— Τὶ δρχαιολογία εἶναι τούτοι αὐτή; γρύλλισε δ Ῥόδαρτ. Είχα τουλάχιστον εἰκοσιπέντε χρόνια νὰ δῶ παράμοιο πράγμα πάνω ἀπὸ τὴ Νέα 'Υάρκη. (*)

— Κι' ὅλλος!, φώναξε ἡ Νάνση. Κι' εἶναι μεγάλοι. Σὰν ἔνα διώροφο σπίτι δ καθένας!

— Κι' ὅλλος! Κι' ὅλλος! εἶπε δ Χόδαρτ. Τὶ διάβολο γίνεται λοιπόν; "Ενα κοπάδι ἀπὸ ιπτάμενους δισκούς ποὺ ὀπογειώνονται.

— Δεκαεφτά τὸ δλον!, συμφώνησε δ Σέρινταν ποὺ τοὺς μετροῦσε.

(*) Ο διαγώνιστης δὲν πρέπει νὰ βερνάρη διτὶ ἡ ιστορίας μας γίνεται απὸ 1980 καὶ διτὶ ὁ σύνθρωπος έχει κατακτήσει πολλοὺς πλανήτες καὶ κάθει ταξίδια στὸ διάστημα μὲ μοντέρνα καὶ τελειοποιημένα ἀστροπλοῖα. Οἱ ιπτάμενοι δίσκοι εἶναι γιὰ τὸ 1980 κάτι τὸ πολὺ διπροχαιωμένο.

Ξαφνικά, όντας από τούς ιπτάμενους αυτούς δίσκους ἄλλαζε κατεύθυνσι και πλησίασε μὲν μιὰ καταπληκτική ταχύτητα πρὸς τὸ μέρος τοῦ πύργου 'Ελέγχου. Οἱ δυὸς ἄντρες και τὸ κορίτσι ἔκαναν από ἐνστικτο μερικὰ βῆματα πρὸς τὰ πίσω. 'Ο ντέτεκτις φούχτιασσε τὸ πιστόλι του. Τὰ μάτια του γέμισαν σκιές. 'Ο ἀστημένιος δίσκος σταμάτησε πάνω από τὸν διαφανῆ θόλο τοῦ παρατηρητηρίου στριφογυρίζοντας γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονα του. Καὶ τότε ἔγινε κάτι πολὺ παράξενο καὶ ἀπίσπευτο. Εἶδαν γ' ἀνοίγη μιὰ πόρτα στὸ κάτω μέρος τοῦ δίσκου. 'Απὸ τὴν πόρτα ἐπετάχτηκε μιὰ φωτεινὴ δέσμη φωτός καὶ σχεδὸν ἀμέσως πάνω στὴ στέγη τοῦ παρατηρητηρίου ἀκούστηκαν βαρειὰ βῆματα. 'Ανασήκωσαν τὸ κεφάλι καὶ ἡ κοπέλλα ἔβγαλε μιὰ τραμαγμένη κραυγὴ.

— "Ενα ρομπότ!, ψέλλισε. Πραγματικά ήταν ἔνα ρομπότ από ἀσπρο χάλινδρο, τὸ ἴδιο ραμπότ ποὺ λίγη ὥρα νωρίτερα είχε γκρεμίσει ἀπό τὸ παράθυρο τὸν καθηγητὴ Τζάκ Βάνς. Τὸ σιδερένιο τέρος μὲ τὸ κυλινδρικὸ κεφάλι, ποὺ ήταν κάπου κρυμμένο, ὑπακούοντας στὴν πρόσκλησι τοῦ φωτεινού προσβολέα καὶ σὰ νὰ σερνόται ἀπ' ἔναν ἀερομαγνήτη ἐφτασε κάτω ἀπὸ τὴν διώρυχη πόρτα τοῦ δίσκου. Μιὰ ἀρπάγη βγήκε ἀπ' αὐτὴ τὴν πόρτα καὶ ἔσυρε πρὸς τὰ πάνω τὸ ρομπότ.

"Υστερα τὸ φῶς ἔσθισε, ἡ πόρτα ἔκλεισε ἔριμητικά καὶ ἐ δίσκος ἄρχισε πάλι νὰ ταξιδεύῃ κατακόρυφα καὶ μὲν μιὲν καταπληκτικὴ ταχύτητα διστού χάθηκε μέσα στὴ νύχτα...

ΟΙ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΒΟΜΒΕΣ

ΟΛΑ αὐτά
ἔγιναν τόσο
σύντομα καὶ
ήταν τόσο
προσδόκητα
ὅτε οὔτε
Σέριτστοι ούτε
τε δύο Χόδαρπ
πρόφτασαν ν' ἀντιδράσουν.

— 'Ο διάβολος μὰ μὲ πάρη ἄν καταλαβαίνω τί μοῦ γίνεται ἀπόψε!, γκρίνιασσε ο ίνοπέκταρος. Φερθήκαμε κι' οἱ δυὸς σὸν ἡλίθιοι.

— Φθάσαμε πολὺ ἀργά!, εἴπε ὁ ντέτεκτις. "Οταν τηλεφωνούσε δ τζάκ Βάνς, ταῦτα ποὺ δρίσκουν μέσα στοὺς ιπταμένους δίσκους έσχονταν πρὸς τὴ Γῆ. Τώρα ἔφυγαν. Αύτο σημαίνει, πώς τελείωσαν τὴ δουλειά ποὺ είχαν νὰ κάνουν. Καὶ ἐπιστρέφοιτο στὸν πλανήτη τους.

— Δὲν ξέρω νὰ ύπαρχη κανεὶς πλανήτης στὸ διαστήμα ποὺ νὰ χρησιμοποιῇ ιπταμένους δίσκους!, τὸν ἔκριψε δύο Χόδαρπ.

— Γ' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ είναι κανεὶς ἀπολύτως βέβαιος!, ἀπάντησε δ Σέριτστον. Ξεχιμε ἀποικίες στοὺς πλανήτες τοῦ δικοῦ μας ἡλιακοῦ συστήματος. 'Αλλὰ Ν-

πάρχουν τρισεκατομμύρια αστρων που είναι για μᾶς άγνωστα και άνεξερευνήτα. Γιροχτές άκόμα άναικαλύψαμε τὸν Γκριζό Πλανήτη (*). Κι αύτοῦ τοῦ ἀστρου που έρισκεται σχεδόν κάτω ἀπό τὴν ιώτη μας δὲν είχαμε ὑποψιασθῆ τόσα χρόνια τὴν ὑπαρξίη. Τὸ ίδιο, κάλλιστα, μπορεῖ μὰ συμβασινή καὶ τώρα. Αὐτὰ τὰ ἔξωκοσμα δύτα που θρίακανται μέσα στοὺς δύσημνους δίσκους ήρθαν στὴ Γῆ ἀπὸ κάποιο ἄγνωστο ἀστρο.

— Δὲν πιστεύω νὰ μού πῆσῃ ότι ήρθαν ίσα—ίσα γιὰ νὰ σκοτώσουν τὸν Τζάκ Βάνς.

Ο ντέτεκτιβ κούνησε τὸ κεφάλι.

— Οχ! φυσικά. Τὸν Βάνς τὸν σκότωσαν γιατί τὰ μηματήματά του ἔπιασαν τὶς παραβίνες ἐκείνες ἀκτινοβολίες, καὶ κατάλαβαν πῶς εἶχε ἀντιληφθῆ τὴν παρουσία τους. Κι αὐτὸ δὲν τοὺς ἀρεσε φυσικά. "Ηθελαν ν' ἀποτελείωσουν τὴ δούλεια γιὰ τὴν δόποια ήρθαν στὴ Γῆ.

Ο ἐπιθεωρητὴς Χόβαρτ ἀνασήκωσε τοὺς ώμους.

— Σὰν ποὺν τραβήγμανη ἀπ', τὰ μαθηλιὰ μού φαινεται· ἡ ιστορία σου, Σέρινταν!, γάρθυισε. Τὶ δοιλειά μπορεῖ νὰ είχαν σ' αὐτή τὴν περιογὴ τοῦ Αἴης Γκίβενς;

"Ενας ἀνθρώπος μὲ στολὴ ἀρχιφύλακα τῆς Αστρικῆς Ασφαλείας μπήκε ἔκεινη τη

στιγμὴ ἀναστοτωμένος μέσα στὸ δωμάτιο. Ἡταν δίχως καπέλλο, μὲ ξεκόμιπτωτὸ τὸν γιακά τῆς στολῆς του καὶ στὸ καταΐδρωμένο πρόσωπό του ήταν ζωγραφίσμένη μᾶς ἔκφραστι φόδου. Ἡ κουβέντα σταμάτησε. Γύρισαν ξαφνιασμένοι.

— Τί ἐπαθεὶς, Τζίλιππερο; βάρησε ὁ Χόβαρτ ζαρώνοντας τὰ φρύδια. Ποιός σ' ἔδειρε κι ἔχεις αὐτὰ τὰ μούτρα;

— Συμβαίνει κάτι τρομερό, κύριε ἐπιθεωρητά!, εἶπε άναπταντας βιαστικά ὁ ἀρχιφύλακας. Πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα οιλέψαντες δεκαεννιά Λιτομήκες θάλμους ἀπὸ τὶς ἀποθήκες τῆς Γῆς της Κοινωπολίτειας που θρίσκονται σ' αὐτή τὴν περιοχή.

— Τί εἶπες, ἀρχιφύλακα; μρύγγησε ὁ Χόβαρτ. Τρελάθηκες;

— Σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια, ίντερέκτο!

— Νὰ τὶ δουλειὰ ποὺ εἶχαν στὸν πλοιάτης μας αὐτὰ τὰ ἔξωκοσμα δύτα ποὺ ήρθαν μὲ τοὺς δεκαεννιά Λιτομήκους!, εἶπε ὁ Σεριγτόν. Τὰ πράγματα μπερδεύονται καὶ νομίζω πῶς χαστιμένται τὸν πρώτο γύρο!

— Η εἰδησίς τῆς κλωτῆς τῶν ἀτομικῶν βομβῶν προκάλεσε ὅπως ήταν φυσικό μᾶς γενικὴ ἀναστάτωσι. Ἡταν ἡ πρώτη φορά ποὺ συνέβαινε τέτοιο πράγμα στὴ Γῆ. Οι ἐφταρίδες μὲ χτυπητούς τιτλούς στὶς πρώτες σελίδες τοὺς δημοσίευσαν τὶς καταπληκτικές λεπτομέρειες τῆς ἐπ-

(*) Διάβασε τὸ τεύχος 3 μὲ τὸν τίτλο: «Κουρσάροι στὴ Σελήνη».

δρομής τῶν ἔξωκοσμων αὐτῶν δύτων, ποὺ εἶχαν ἔρθει ἀπὸ κάποιον ἄγνωστο πλανήτη γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ικληπή αὐτῆς. Οἱ ἐλάχιστοι αὐτόπτες μάρτυρες τῆς ἐπιδρομῆς δύοι ἐπέζησαν, ἑσταρούσαν ἀφίστευτα πράγματα. Οἱ δίσκοι ἡταν σχεδὸν ἀράστοι ὅταν προσγειώθηκαν. Κατέλαβαν ἐπίκαιρες θέσεις γύρω ἀπὸ τὸ μεγάλῳ οἰκοδομικῷ τετράγωνῳ τῶν ἀποθηκῶν ἀταμικῆς ἐνεργείας, καὶ ὑστεραὶ ἀπὸ λίγο μιὰ ὀλόκληρη στρατιὰ ἀπὸ ρομπότ, ποὺ ἀστραφταν μέσα στὸ σκοτάδι, σὰν ἴπποτες τοῦ παιλιού καιρού μέσα σε ἀσημένιες παινοπλίες, βγῆκαν ἀπὸ ποὺς δίσκους. Τὰ ρομπότ, χρητιμοποιῶντας ἐκτοξευτὲς διαλυτικῶν ὀκτώνων, κατέστρεψαν τὶς μεγάλες θωρακισμένες πόρτες τῆς ἀποθήκης καὶ ἀδιάφορα μπροστά στὰ ὅπλα τῶν ὀιδρῶν τῆς φρουρᾶς ποὺ πύροσθούσαν γωρίς νὰ μπερούν νὰ τὰ βλάψουν, προχώρησαν πρὸς τοὺς ἐσωτερικοὺς διαδρόμους σκορπίζοντας δεξιὰ καὶ ἀριστερά τὸ θάνατο. «Υστεραὶ τὰ ρομπότ φορτώθηκαν ἀπὸ μιὰ δύομβα στὸν ὀμβο τῶν καὶ βγῆκαν στὸ δρόμο. Σὲ μιὰ ὀκτίνα ἐνὸς χιλιομέτρου γύρω ἀπὸ τὴν ἀποθήκη ὅλα είχαν ἀκινητήσει. Οἱ ἀνθρώποι ενοικιάσθαι ἔνα παράξενο μούδασμα σ' ὅλο τὸ κορμὶ καὶ ἥτοντας δάμνατο νὰ κάνουν μιὰ κινησί. Τὰ αὐτοκίνητα ποὺ δοκιμάζονταν νὰ προχωρήσουν σκόνταφταν σ' ἔνα ὄφρατο τείχος καὶ ὅποιοι θωχωρούσαν,

Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ τὰ ρομπότ φόρτωναν τὶς βόμβες στοὺς δίσκους που σιγά—σιγὰ ὀδυχίσαν νὰ γίνωνται ὀρατοί. Μιὰ βάσιμα σὲ κάθε δίσκο. Κατόπιν οἱ δίσκοι ὑψώθηκαν κατακόρυφα καὶ χάθηκαν ταξιδεύοντας πρὸς τὸν οὐρανὸ σὰν ἀστρόπλοια. Δέκατα λεπτὰ ἀργότερα, οἱ ἀνθρώποι καὶ τ' αὐτοκίνητα ὅρχισαν πάλι νὰ κινοῦνται. Αὐτές ἡταν οἱ λεπτομέρειες που ἔδινων οἱ ἐφηυρίσεις. Καὶ στὸ τέλος ὅλες ἀναστροφήσανταν ἀπὸ ποιὸν τάχα πλανήτη νὰ εἶχαν ἐπιδράμει αὐτὰ τὰ ἔξωκοσμα ρομπότ μὲ τὴν κατεπληκτικὴ δύναμιν καὶ νοημό σύνη.

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΑΡΘΡΟ

Η ΝΑΝΣ Υ ΕΒΙΛΓΚΤΟΝ ἔπαιψε νὰ γράφῃ. Τράβηξε τὸ φύλλο τοῦ χαρτιού ἀπὸ τὴν γραφομηχανὴ καὶ ξανδιάδασε τὸ ὄφρο ποὺ ἔτοιμαζε γιὰ τὴν ἐφημερίδα «Χρονικὰ τῆς Νέας 'Υόρκης», στὴν ὁποίᾳ ἐργάζόταν ὡς δέπορτερ. «Ηταν τὸ δεύτερο ὄφρο ποὺ θὰ δημοσιεύσταν μὲ τὴν ὑπογραφή της γι' αὐτή τὴν ἐπιδρομὴ τῶν ἴπταμενῶν δίσκων, μέσα σὲ δύο μέρες. Στὸ δεύτερο αὐτὸ ὄφρο της ἡ τολμηρὴ κοπέλλα ύπογράψυμεῖς καὶ ὀψέπιτυσσε πιὸ πλατειὰ μερικὲς σκέψεις ποὺ εἶχε διατυπώσει στὸ τρώπο. «Δεὶγε ύπαρχει ἀμφι-

ενδία, κατέληγε τὸ δεύτερο ἄρθρο, διτὶ τὰ ἔξωκοσμα αὐτὰ ρομπότ ποὺ ἥρθαν στὴ Γῆ μὲ τοὺς ἴπταιμένους δίσκους εἶναι προτικισμένα μὲ ἡλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους, τε λειτοτάτου τύπου. 'Ἄλλα ἔνας ἡλεκτρονικὸς ἐγκέφαλος, ὅσο τέλειος καὶ ἀνεῖναι, χρειάζεται μιὰν καθοδήγησι γιὰ νὰ κινηθῇ καὶ νὰ δράσῃ. Καὶ τὰ ρομπότ λοιπὸν αὐτὰ εἶναι τηλεκατευθυνόμενα. Κάποιος λοιπὸν κατεύθυνε τὰ ρομπότ στὴν ἀποθήκη τῶν βομβῶν ἀτομικῆς ἐνεργείας. Κάποιος ποὺ ΓΝΩΡΙΖΕ τὴν ἔσωτερική διαρρύθμισί της. Διαφορετικὸ τὰ ρομπότ θὰ περιπλανιόντουσαν στοὺς διαιδωλώδεις διαδρόμους καὶ στὶς ἐλικοειδεῖς στοές τῆς ἀποθήκης χωρίς νὰ καταφέρουν ν' ἀνακαλύψουν ποτὲ τις κρύπτες τῶν ἀτομικῶν βομβῶν. 'Ἀλλά, ὅπως δῆλοι οἱ ερόουμε καὶ ὅπως δῆλοι οἱ αὐτόπτες μάρτυρες κατέθεσαν, ἡ ἐπιδρομὴ δὲν κράτησε περισσότερο ἀπὸ δέκα λεπτά. Αὐτὸ σημαίνει πώς τὰ τηλεκατευθυνόμενα χαλύβδινα τέρατα δὲν καθυστέρησαν οὔτε περιπλανήθηκαν. Πήγαν κατ' εύθειαν στὸ διαιμέρισμα τῶν βομβῶν. Αὐτὸ δὲν ὀφίνει καμι μιὰς ἀμφιβολίας διτὶ ἔκεινος ποὺ κατεύθυνε τοὺς ἡλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους τοὺς ἐγνώριζε ποὺ ἔπρεπε νὰ πάνε. 'Ηταν λοιπὸν ἔνας ἀνθρωπός. 'Ἐνας Γήινος ἡ πολλοὶ Γήινοι κρύδονται πισω ἀπ' οὔτα τὰ ἔξωκοσμα ὄντα. Δὲν εἶναι ἄλλωστε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ κατά

τὰ τελευταῖα χρόνια μεγάλοι κακούργοι καὶ ἐγκληματίες κάτοικοι τοῦ πλανήτη μας θέλησαν νὰ χρησιμοποιήσουν ἔξωκοσμα ὄντα γιὰ τὴν ἔξυπηρέτησι τῶν σατανικῶν σχεδίων τους. 'Η Διαπλοιητικὴ Ἀστυνομία πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσι πρέπει νὰ στραφῇ...»

'Η Νάνσυ χαμογέλασε. 'Ηταν εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν ἑαυτό της. Αὐτὸ τὸ ὄφθρο ἔδως μιὰ βάσιμη ἐξήγησι γιὰ τὴν ἐπιτυχία ποὺ εἶχε ἡ ἐπιδρομὴ τῶν ρομπότ. Κυτταξε τὸ ρολόϊ της. Σὲ λίγο θὰ ἔρχοταν δι Μίκυ νὰ πάρῃ τὰ χειρόγραφα νὰ τὰ πάντα στὸ γραφεῖο τῆς ἐφημερίδος. Τὰ δίπλωσε κι' ἀνοίξε τὸ συρτάρι τοῦ γραφείου της νὰ πάρῃ ἔνα φάκελλο. Πριν δικαστικοὶ πάρει τὸν φάκελλο εἶδε τὴν πόρτα τοῦ δωματίου ν' ἀνοίγη άργα. Δὲν σάλεψε. Τὸ χέρι της ἀθελα χαϊδεψε τὸ πιστόλι ποὺ εἶχε στὸ συρτάρι. Τὸ βλέμμα της δύως ἔμεινε καρφωμένο στὴν πόρτα. 'Ἐνας ψηλός ἀντρας κοιμψὼν ντυμένος φάνηκε στὸ κατώφλι κιστῶντας στὸ χέρι τὸ καπέλλο του. 'Έκανε μιὰ πολὺ εὐγενικὴ ύποκλισι.

— Νὰ μὲ συγχωρήτε, εἰπε, ποὺ ἔρχομαι ἀπροειδοποιητα στὸ σπίτι σας. Περνοῦσα καὶ εἶδα τὴν πόρτα τοῦ κήπου ἀνοιχτή. Σκέφτηκα λοιπὸν νὰ μπῶ νὰ μιλήσω μαζί σας. Λογάφιασα νὰ σᾶς κάνω αὐτοίο μιὰν ἐπίσκεψι. 'Άλλα ναμίζω...

— Ποιός εἰσθε κύριε; ρώ,

τησε ή Νάνσυ.

— “Ω! τὸ δνομά μου δὲν ἔχει καὶ μεγάλη σημασία, δεσποινίς!, εἶπε ἐκεῖνος χαμο νελώντας καὶ ἔκλεισε πίσω του τὴν πόρτα. Σημασία ἔχει μονάχα αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς πῶ. Εἰσθε ή δεσποινίς Νάνσυ ”Εβιλγκτον, ἔτσι δὲν εἶναι;

— Ναι. “Ἐτσι εἶναι!, εἶπε ἔερά ή κοπέλλα.

Κάθισε, χωρὶς νὰ περιμένη νὰ τοῦ τὸ πούν, σὲ μιὰ καρέκλα κι’ ἔβγαλε μιὰ ἐφήμερίδα ἀπὸ τὴν τσέπη του. ‘Η Νάνσυ ἀναγνώρισε ὀμέσως τὰ «Χρονικά τῆς Νέας ‘Υόρκης». Ο ἄγνωστος ξεδίπλωσε τὴν ἐφήμερίδα καὶ ἔδειξε σημειωμένο μὲ χοντρὸ κόκκινο μαλύδι τὸ ἄρθρο της.

— Εἶναι δικό σας αὐτό; ρώτησε.

— Ναι!

— ‘Ωραία! ’Ερχομαι σκρι βώς νὰ μιλήσουμε γι’ αὐτὸ τὸ ἄρθρο. Τηλεφώνησα στὰ «Χρονικά» καὶ μου εἶπαν πῶς θὰ ὑπάρχῃ στὸ αὔριο φύλλο καὶ συνέχεια. “Ἐτσι εἶναι;

‘Ο τρόπος ποὺ τὴν κύτταζε δὲν τῆς ἀφεσε. ‘Ως τόσο κουνησε τὸ κεφάλι καταφετικά. ‘Ο ἄγνωστος χαμογέλασε πάλι.

— ‘Ηρθα λοιπὸν νὰ σᾶς πῶ, δεσποινίς. ”Εβιλγκτον, συνέχισε, διτὶ δὲν πρέπει νὰ δημοσιευθῇ αὐτὴ ή συνέχεια.

— Τιὰ ποιό λόγο; ρώτησε.

— Γιατὶ πρέπει καὶ σεῖς

νὰ τὸ καταλάβετε. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ βάζουμε σὲ ἀνησυχίες τὸν κόσμο. “Οταν γράψετε πῶς κάποιος ἀπὸ τὴ Γῆ εἶναι ποὺ σκάρωσε μὲ τὴ δούθεια τῶν φοιτητῶν αὐτὴ τὴν ιδιοπὴ τῶν διοικικῶν βομβών, ὁ κάσιμος ἀνησυχεῖ καὶ ἀρχίζει νὰ πιστεύῃ διτὶ ή Νέα ‘Υόρκη εἶναι γεμάτη κακούργους καὶ ἐγκληματίες.

— Ποιός σᾶς ἔστειλε; ρώτησε η Νάνσυ ἀπότομα.

— “Ω! Αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία! Τὸ δνομά του σᾶς εἶναι ἀγνωστό. Αὐτὸ ὅμως ποὺ πρέπει νὰ σᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι ἐκεῖνο ποὺ μοῦ ἀνέθεσε νὰ κάνω δὲν δὲν πεισθῆτε στὰ λόγια μου.

Τὸ χέρι τῆς κοπέλλας ποὺ δρισκόταν μέσα στὸ ἀνοιχτὸ συρτάρι φούχτιασε ἀργά τὸ πιστόλι. Εἶχε μερικές ἀμφιβολίες ἀκόμα γιὰ τὸν σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὰ τελευταῖα λόγια του τὴν ἔβγαλν αὐτὸ κάθε ἀμφιβολία.

— Τι σᾶς εἶπε λοιπὸν νὰ κάνετε; ρώτησε πάλι η Νάνσυ.

‘Η φωνή της εἶχε ἔνων τόνο καροϊδευτικό. ‘Αλλὰ ὁ ἄγνωστος δὲν τὸν πρόσεξε. Μὲ μιὰ σβέλτα κύνησι τινάχτηκε ὄρθος καὶ στὰ χέρια του ἀστραφεὶ η λεπίδα ἐνὸς μαχαιριού. Τώρα δὲν χαμογελούσε πάλι.

— Μὲ λύπη μου σᾶς τὸ λέω!, διαστέναξε. ‘Αλλὰ μοῦ ἀνέθεσε νὰ σᾶς κόψω τὸν ώραιό σας λαιψό.

**ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ
ΤΗΣ ΝΑΝΣΥ**

EKANE ένα δῆμα πρὸς τὸ μέρος της. Τὰ μιατια του λάμπανε ἐπικίνδυνα. 'Η Νάνσυ ἔδγαλε τὸ χέρι απὸ τὸ συρτάρι. Μέσα στὴ χούφτα της ἡταν κουριασμένη. Ένα πιστόλι. 'Η καμη τοῦ πιστολοῦ σημάδευε τὸν ἄγνωστο. Ἐκεῖνος ξαφνιασμένος στάθη κε καὶ τὴν κύτταζε. 'Ηταν φαινέρ πώς δὲν εἶχε λογαριάσει σωστά. Τάξισε καὶ τὰ μιατια του γέμισον ὀπότευμα φόβο.

— Πέταξε αὐτὸ τὸ μαχαίρι πὼν κρατᾶς! διέταξε μὲ φωνὴ σταθερή ή κοπέλλα. 'Αν κάνης πῶς φτερίζεσαι στὴν ἀναψα! 'Απάνω τὰ χέρια!

Αὐτὸς ὑπάκουει. Πέταξε ἵὸ μαχαίρι στὸ πάτωμα. 'Η Νάνσυ τὸ ιδιώτησε καὶ τὸ μαχαίρι τρύπωσε κάτω ὅπῃ τὸ ντιβάνι πὺν ὑπῆρχε στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ δωματίου. Μὲ γυργήες κινήσεις ἐρεύνησε τὶς τοσεπες του. Βρήκε ἔναν ἐπανοιληπτικὸ ἔκτοξευτὴ ἀκτίνων. Κράτησε τὸ ὅπλο καὶ χαρογέλασε. 'Ο ἄγνωστος εἶνε χάσει τὸ χωνιμα του κι' ἔτρεμε.

— Τώσα μπορεῖς νὰ καθήσῃς! τοῦ εἶπε.

'Εκείνη πῆγε στὸν καναπέ καὶ κάθησε ἀπέναντι του. Τὸ πιστόλι της πάντα τὸν σημάδευε. Μὲ τὸ ὄπλο τὸ ἐλεύθερο χέρι γύρισε τὸν δια-

κόπτη τοῦ ραδιοπομποῦ καὶ κάλεσε τὴν Διαπλανητικὴ 'Αστυνομία.

— 'Αλλό, Τζό!, εἶπε εὐθυμα δταν πῆρε ἐπαφή. Πάρε ἔ, α διεροταξὶ καὶ πετάξου οπίτι μου. 'Έχω ἔνα τελευταῖο κελεπούρι γιὰ σένα!

— Μιλᾶς σοθερά, Νάνσυ!

— Καὶ βέβαια! Εἶναι κάποιος πὺν ξέρει σπουδαῖα πράγματα γιὰ τὶς βόμβες!

— 'Εφτασα Νάνσυ!

'Η κοπέλλα ἐπανέφερε τὸν διακόπτη στὴ θέσι του καὶ γύρισε στὸν ἄγνωστο ἐπισκέπτη. Τὸ βλέμμα του ἡταν καρφωμένο στὸ χέρι που κρατοῦσε τὸ πιστόλι.

— Λοιπὸ δὲν θὰ μοῦ πῆς χωισέ μὺν, ποιός σ' ἔστειλε νὰ μοῦ κάνης αὐτὴ τὴν ἐπισκεψι; ρώτησε ή Νάνσυ.

Αὐτὸς προσπάθησε νὰ χαμογελάσῃ.

— Κανεὶς δὲν μ' ἔστειλε, δεσποινίς! ἀπάντησε. Μὰ τὸ Θεό, σᾶς λέω, θέλησα νὰ ἀστειευτὼ μοιάχα μαζί σας. Καὶ σεῖς τὸ πῆρατε στὰ σοβαρά. Σᾶς δοκίζομαι.

— Σταμάτα νὰ δρκίζεσαι, γυλικέ μὺν!, τὸν ἔκοψε κοροδευτικὰ τὸ κορέτσι. 'Αφήσε κοτά μέρος τοὺς δρόκους καὶ πές μου τὸ διειμα τοῦ ἀφεντικοῦ σου!

— Γιατὶ δὲν μὲ πιστεύετε; ἔκανε παιραπονιάρικα. Καὶ διώκωσ σᾶς λέω ἀλήθεια. 'Η Νάνσυ τὸν κύτταξε λοξά. Τὸ μισοκακάμιρο ὔφος του δὲν μποροῦσε νὰ τὴ γελάσῃ.

— 'Οκεϋ!, εἶπε. Αὐτὰ νὰ

Η Νάνου φημόδειψε μὲ τὸ πι-
στόλι τοῦ τῶν ἐπισκέπτη.

τὰ ἐπαναιλάθης καὶ σὲ κά-
ποισιν ποὺ δάξεις νόστοι
ρα από λίγο ἔδω! "Ισως έ-
χεις δάκρυσει νὰ μιλάνε γιὰ
τὰς Τζός Σέρινταν τὸν διά-
σημο ἀστροναύτη ντέκτιθ-
ε; Λοιπὸν δὲν σὲ πιστέψη
αὐτὸς θὰ σαῦ ζητήσω κι' ἐ-
γὼ συγγνώμην!

Πήρε ἀπὸ τὸ τρωπέζι τὴ
οιγαφροθήκη τῆς κι' ἀναψε
τσιγάρο. Γιὰ ἔνα δευτερόλεπ-
ττο καθὼς ἀναβε τὸν ὄφη-
σε απ' τὰ μάτια της. Κι' αὐτὸς
ἀκριβῶς τὸ δευτερόλεπτο
ἔγινε κάτι ποὺ δὲν τὸ περι-
μενε. Ο δύγνωστος μὲ μιὰ κι
γησι πιὸ γρήγορη κι' ἀπὸ τὴν
σιτραπή ἀρπάξε τὴ γραφο-
μηχανή ποὺ δρασκόταν στὸ
γραφεῖο καὶ τὴν πέταξε ἀ-
τάνω της. Ταυτόχρονα τινά-
χτηκε πλάγια. Η Νάνου μο-

λονότι δέχτηκε ένα δυνατό χτύπημα στὸ κεφάλι πρόφτασε καὶ πυροβόλησε. Μὰ ἡ ἀκτίνα ποὺ δύγηκε ἀπ' τὸ πιστόλι τῆς δὲν τὸν ἄγγισε. Δοκιμασε νὰ ξαναπυροβολήσῃ. 'Ο κακούργος ἔκανε ἔνας πηδημας καὶ τὴν πρόφτασε. Τὰ δόντια του καρφώθηκαν στὸ χέρι ποὺ κρατοῦσε τὸ πιστόλι. Τὸ κορίτσι ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ πάνων. Τὸ πιστόλι ἐπεσε στὸ πάτωμα. Ἐκεῖνος ὥμησε τότε νὰ τὸ πιάσῃ. 'Αλλὰ ἡ Νάνου κινήθηκε πιὸ γοργά. Τὸ γυμνασιμένο κοριμὶ της τινάχτηκε σᾶν ἑλστέριο καὶ ἡ γροθιά τῆς ἐπεσε βαρειά στὸ πίσω μέρος τοῦ κρανίου του καθὼς ἔσκυθε. 'Ο κακούργος γρύλλισε καὶ βλαστημῶντας ἀνωρθώθηκε. Κατάλαβε πῶς δὲν θὰ πρόφταινε νὰ πιάσῃ τὸ ὅπλο. 'Απλώσε τὰ χέρια του καὶ τὰ δάχτυλά του τυλίχτηκαν ἄγρια μὲ μιὰν ἀσυγκρατητῇ λύσσα γύρω ἀπὸ τὸ λαιμὸ τῆς κοπέλλας.

— Θά σὲ πνίξω, κούκλα μου!, μούγγρισε καὶ γέλασε δύρια.

'Η Νάνου ἔνοιωσε νὰ κόδε ται ἡ ἀναπνοή της. Βάζοντας σ' ἐνέργεια ὅσες δυνάμεις τῆς ἀπόμενιν προσπάθησε νὰ γλυστρήσῃ ἀπὸ τὴν τανάλια τῶν χεριών του. Σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια κυλίστηκαν κι' οἱ δυο στὸ πάτωμα. 'Ηταν ἔνας ἀγώνας τραχὺς γιὰς ζωὴν ἡ γιὰ θάνατο. 'Η κοπέλλα ήξερε νὰ παλεύῃ. 'Αλλὰ κι' αὐτὸς ἦταν χειρούργος. Τὰ δάχτυλά του ἔξακολουθούσαν νὰ σφίγγουν

τὸ λαιμό της. 'Ηταν ἀδύνατο ν' ἀναπνεύσῃ. Κατάλαβε πῶς δὲν μπορούσε ν' ἀντέξῃ πολύ. Οἱ δυνάμεις της ἀρχισαν νὰ τὴν ἀφήνουν. Τὰ χέρια της παρέλυσαν καὶ τὸ πρόσωπό της ἀρχισε νὰ μελανιάζῃ. 'Εχασε τὶς αἰσθήσεις της.

— Τώρα δὲν θὰ μπορέστης νὰ ξαναγράψῃς ἔξυπνάδες! μούγγρισε δὲ κακούργος κι' ἔσφιξε περισπότερο τὰ δάχτυλά του γύρω ἀπὸ τὸ λαιμὸ της. Αὔριο θὰ σου κάνουν μιὰ δώραία κηδεία οι φίλοι σου.

Ο MIKY ΕΠΕΜΒΑΙΝΕΙ

ΤΟΥ ΤΗ Δημως ἀκριβῶς τὴ μτιγμὴ ἢ πόρτα τοῦ δωματίου ἄνοιξε. 'Ο πιτσιρίκος δὲ Μίκυ φάνηκε στὸ δικατώφλι. 'Ερχόταν νὰ πάρῃ τὸ χειρόγραφα τῆς Νάνου καὶ, καθὼς εἶδε ἔναν ἄγνωστο σκαυμένο πάνω ἀπὸ τὴν κοπέλλα νὰ προσπαθῇ νὰ τὴν στραγγαλίσῃ, γκούρλωσε τὰ ἔξυπνα μάτια του. Δὲν χρειάστηκε πολὺ γιὰς νὰ καταλάβη πὼς ἡ μεγάλη του φίλη διέτρεχε ἔναν θαυμάσιμο κίνδυνο. 'Αδισταχτα ὥρμησε. Μὲ τρία πηδήμαστα βρέθηκε σκαρφαλωμένος στὴ ράχη τοῦ σαντρα καὶ ἡ μικρὴ ἄλλα θευματουργὴ γροθιά του κινήθηκε γοργά. 'Ο ἄγνωστος δέχτηκε δυὸς γερὰ χτυπήματα στὸ κρανίο κι' ἔνοιωσε νὰ

ζαλίζεται. Τὰ δάχτυλά του ξετυλίχτηκαν ἀπὸ τὰ λασιμὸ τοῦ κοριτσοῦ καὶ βλαστήμων τας ἀνωρθώθηκε. Μὲ μιὰν ἀπότομη κίνησι τίναξε ἀπ' τοὺς ωμοὺς του τὸ παιδί καὶ γύρισε καὶ τὸ κύτταξε μὲ μάτια κόκκινα ἀπὸ τὴ λύσσα. 'Ο Μίκυ εἶχε πέσει στὸ πάτωμα. 'Ο ἄντρας σάλταρε μὲ μιὰν ἔκφρασι ἀπαίσια στὸ μούτρο. Σήκωσε τὸ πόδι καὶ τὸ χοντροπάπουτσό του κατέβηκε μὲ δύναμι πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τοῦ μικροῦ.

— Θὰ σὲ πατήσω σὰ σκουλῆκι, κατασαρίδα!, γρῦπλισε.

Μὰ τὸ χοντροπάπουτσό του βρότησε στὸ πάτωμα. Τὸ παιδί κύλησε σὰ βαρέλι καὶ ἔφυγε τὸ φοβερὸ χτύπημα. Εκεῖνος ἀφρισε καὶ οήκωσε τὸ ἄλλο του πόδι γαὶ νὰ καταφέρῃ ἕνα καινούργιο χτύπημα. 'Αλλὰ ὁ Μίκυ σὰν ἔνα τόπι ἀπὸ λάστιχο πετάχτηκε ὅρθος. Μολονότι η θεσι του ἦταν ύπερβολικὰ δύνυκτη., ἔφριξε ἔνα βλέμμα πρὸς τὸ μέρος τῆς Νάνσυ. 'Η κοπέλλα μὲ τὰ μάτια κλει στὰ ἦταν ξαπλωμένη ὀνάσκελα σὰν πεθαμένη στὰ πύδια τοῦ καναπέ. Τὸ 'Ελληνόπουλο ἐνιωσε μιὰ πιστάξειν παγωνιά. "Αν ἡ Νάνσυ ἦταν μεκρή, δὲν ἔπρεπε τούτος ὁ κακούργος νὰ μείνῃ ζωντανὸς νὰ χαρῇ τὴ νίκη του. Κι' ἂν ἡ Νάνσυ εἶχε πάλι ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια, τούτος ὁ ἀγνωστος θὰ τὸν ἐμπόδιε φισικὰ νὰ τὴ βοηθήσῃ. "Ήταν ἀνάγκη λοιπὸν νὰ λείψῃ αὐτὸ τὸ ἐμπόδιο. Μομοιάς ἔνας ἀβάσταχτος θυμὸς φούντωσε μέσα

του καὶ τὸ αἷμα του δρόντησε δισια στοὺς κροτάφους του. Εἶδε τὸν κακούργο νὰ σκύβη στὸ πάτωμα. Κάτω στὸ πάτωμα ἦταν τὸ πιστόλι τῆς Νάνσυ. Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ φήσῃ. Γιὰ κανένα λόγο δὲν ἔπρεπε νὰ πάρῃ τὸ διπλό στὰ χέρια του. Μούνταρε ἀσυγκράτητος. Τὸ χέρι τοῦ κακούργου εἶχε φουχτιάσει κι' ὅλας τὸ πιστόλι. Τὸ πόδι τοῦ παιδιοῦ ἔπεσε ἀπάνω στὸ χέρι μὲ μιὰν ἀφάνταστη δύναμι. Τὸ τακούνι τοῦ παπουτσιοῦ του τσάκισε τὰ δάχτυλα τοῦ ἀγνώστου. "Εδγαλε ἔνα οὐρλιαχτὸ πληγωμένου ἀγριμοῦ ἀπὸ τὸν πόνο. Τὸ χέρι ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ πιστόλι. Τὸ 'Ελληνόπουλο κλώπησε τὸ πιστόλι. Τὸ ὄπιλο τρύπωσε κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι. 'Ο κακούργος μούγγισε. Τούτο τὸ μούγγιρισμα δύνως σταμάτησε στὴ μέση. 'Η γροθιὰ τοῦ Μίκυ δὲν τὸν ἀφῆσε νὰ τὸ ἀποτελείωσῃ. Μιὰ δεύτερη γροθιὰ πιὸ δυνατὴ ἀπὸ τὴν πρώτη τὸν ἔκανε νὰ φύσῃ μερικὰ δόντια στὸ πάτωμα. Δοκίμασε ν' ἀνιδράσῃ. Μὰ ἔνα τρίτο χτύπημα τὸν ἔστειλε στὸν ἀπέναντι τοῖχο. Τούτο τὸ χτύπημα ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς ὑπέροχες κεφαλιές ποὺ ἤξερε νὰ δινῇ ὁ Μίκυ. Τὸ παιδί ὠρμήσε σκιυφτὸ καὶ τὸ κεφάλι του βρόντησε σὰ βολίδα στὸ στομάχι τοῦ κακούργου. 'Ο κακούργος διπλώθηκε στὰ γόνατά του, γλύνστριησε ροχαλίζοντας ἀπὸ τὸν τοῖχο ποὺ εἶχε στερεώσει τὴ πάχη του καὶ κρατῶντας μὲ τὰ δυὸ χέ-

ρια τὴν κοιλιά του σωριάστη
κε σὰν ἄδειο σακκεὶ στὸ πά-
τωμα.

Ο Μίκυ πήρε μιὰ βαθειά
ἀνάσα. Ο κακούργος δὲν
βάλεψε. Τὸ παιδί τὸν ἔδεσε
χειροπέδαρα κι' ἔτρεξε στὴ
Νάόνυ. Τώρα εὐλόγουντε τὸν
καθηγητὴ τῆς γυμναστικῆς,
πῶν τοὺς εἶχε διδάξει στὸ
σχολεῖο τὶς κινήσεις τῆς τε-
γκινητῆς ἀναπνοῆς. Τὸ κορίτσι
ἀπὸ τεχνητὴ ἀναπνοὴ εἶχε
στὸν αὐτὸν τούτη τὴν στογμή. Α-
μέσως καὶ χωρὶς καθιυστέρησι
οἱ Μίκυ εἴκανε ὅτι εἶχε διδα-
χθῆ. Η Νάόνυ ἀνοίξε τὰ μά-
τια. Τὸ μυαλό τῆς ἦταν θαλό-
άκομα.

— Τί συνέβη; ρώτησε μὲ
ἀδύνατη φωνή.

— Κάποιος θέλησε νὰ σὲ
κάνῃ μακαρίτισσα, δεσποι-
νίς Νάόνυ!, εἶπε εύθυμα τὸ
παιδί. Μὰ δὲν πρόφτασε.

Η κοπέλλα θυμήθηκε. Α-
νασκίρτησε κι' ἔφεσε τὸ χέρι
στὸ μέτωπό της.

— Σ' εὐχαριστῶ, Μίκυ!,
ψιθύρισε.

— Τὸν ἔχω δεμένο!, εἶπε
ὑπερήφανα τὸ Ἑλληνόπουλο.

— Εκανες παστρικὴ δου
λεὶα πιτσιρίκο!, ἀκούστηκε
μιὰ φωνή. Εἰσαὶ ὀκεῦ!

Στὴν κάιμαρα εἶχε μπῆ
πρὶν λίγες στιγμές ὁ Σέριν-
ταν. "Ακουσε τὴν συζήτησι,
εἴδε τὸν δεμένο κακούργο καὶ
καπάλισε. Χαμογελούσε.

— Τώρα μπορῶ νὰ σὲ βε-
βαιώσω, Μίκυ, πῶς θὰ τὰ κα-
ταφέρης πωλὺ σύντομα νὰ
μπῆς στὴ Διαπλασμητικὴ 'Α-
στυνομία, πρόσθεσε. Θὰ γί-
νης ἄσσος!

Τὸ πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ
ἀστραψε.

— Μου τὸ ἔχετε, ὑποσχε-
θῆ, κύριε Σέρινταν!, εἶπε.

— Καὶ θὰ κρατήσω τὴν
ὑπόσχεσί μου! ἀπάντησε
σοισαρά αὐτός.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΕΔΡΕΥΕΙ

ΑΚΟΥΣΕ μὲ
προσοχὴ ἀπὸ
τὴ Νάόνυ καὶ
πῶν Μίκυ τὰ
ὅσα τοῦ διη-
γήθηκαν για
τὸν ἀγνωστό
κι' ἔκανε μὰ

εύντομη σωματικὴ ἔρευνα
στὸν λιποθυμισμένο συμμο-
ρίτη. "Ενα χαρτὶ ποὺ βρήκε
στὴν τσέπη τοῦ σακκακιοῦ
του τὸν ἔκανε νὰ ζαρώσῃ τὰ
μούτρα.

— Είναι ἐνα τηλεγράφη-
μα ἀπὸ τὸν "Άρη, εἶπε. Αὐτὸ
μιλάει καθαρά. Εκείνοι ποὺ
τιροετοιμάζουν τὸν πόλεμο
στὰ ἄστρα ἔχουν ἐπαφές μὲ
τὴ Γῆ. Άλλα καὶ αὐτὸ τὸ
χαρτὶ νὰ μὴν ὑπῆρχε, μονά-
χα ἡ ἐπίσκεψι τοῦ συμμορί-
τη ἐδῶ ἦταν ἀρκετὴ νὰ μᾶς
πείσῃ οἱ κάποιοι σατανικὸς
νοῦς ὑπάρχει πίσω ἀπὸ ὅλες
cύτες τὶς ιστορίες. Τὰ ὅσα
εἶπε στὴ Νάόνυ γιὰ τὰ ἄρ-
θρα τῆς φανέρωναν πολλὰ
τράγυματα. Κάποιος ἐγκλη-
ματιας κατευθύνει τὰ ἔξωκο
σμα ὅντας καὶ τὰ ρομπότ. Ή
κλοπὴ τῶν ἀτομικῶν βιαιῶν
ἀπὸ τὶς ἀποθήκες ποὺ Αἴτης
Γκίβενς, η δολοφονία τοῦ δι-
ευθυντοῦ τῆς 'Υπηρεσίας 'Ε-
λέγχου Διαπλασμητικῶν Πτή-

υεων Τζάκ Βάνς, οι ιπτάμενοι δίσκοι που κάνανε τὴν ἐμφάνισή τους ἐπάνω ἀπό τὴν Νέα Υόρκη, τὰ σφαιρικὰ ἀστροπλοιαὶ ποὺ συνιντοῦμε μὲ τὰ τερατώδη πλάσματα στὸ διάστημα, τὰ σαμποτάζ στὸ "Αρη καὶ ἡ ἐπίθεσι στὴ Βάσι Σεκαεφτά ποὺ ἀπέβλεπε στὴν κλοπὴ πυρωμαχικῶν εἶνα: ἔργα μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συμμορίας ποὺ ἐπιδίωκει νὰ ἔδοντασθη τὶς ἀποικίες ποὺ ἴδρυσε ἡ Γῆγινη Κονοπολετεῖα στοὺς διαφόρους πλανήτες.

"Ερρίξε μιὰ ματιὰ πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀγνώστου που ἦταν δεμένος καὶ ξαπλωμένος στὸ πάτωμα. Εἶχε ἀρχίσει νὰ συνέρχεται.

— Αὐτὸς ὅμως θὰ μᾶς πῆ περισσότερα πρόγυματα!, πρόσθεσε. "Ήταν νὰ ἔκεινή σουμε ἀπόφευ γιὰ τὸν "Αρη. Ο Χόβαρτ ἔχει τὴ γνώμη πῶς ἔκει κάπου ἔχει τὴ φωλιά του τὸ φίδι. Θ' ἀναβάλλουμε γιὰ λίγο τὴν ἀπογείωσι. Θὰ πάω στὸν ίνσπέκτορα αὐτὸ τὸ μοῦτρο.. Ο Χόβαρτ θὰ τὸν στριμώξῃ καὶ θὰ τὸν κάνη νὰ πῆ τὰ ὄντα ξέρει. Και κυρίως ἔκεινο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερο...

— Τὸ ὄνομα τοῦ ἀφεντικοῦ του!, εἶπε τὸ παιδί.

— Ναι, Μίκυ! Είσαι ἔξυπνος καὶ μπαίνεις μὲ τὸ πρῶτο στὸ νόημα. Πρέπει νὰ μᾶς πῆ δσα ξέρει, ἀλλὰ κυρίως τὸ ὄνομα ἔκεινου ποὺ τὸν ἐστείλε νὰ κάνει αὐτὴ τὴ νυχτερινὴ ἐπίσκεψι στὴ Νάνσυ. Λύσε του τὰ πόδια πιτσιρίκο νὰ τὸν πάμε παρέα στὸν

ίνσπέκτορα.

Ο μικρὸς πρόθυμος ἔκανε ἐκεῖνο που τοῦ εἶπε ὁ ντέκτιβ καὶ ὁ συμμαρίτης σηκώθηκε.

— Απ' τὰ χαρτιά σου εἶδα πῶς σὲ λένε Μάρκ Γούτρεσον, εἶπε ὁ ντέκτιβ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀληθινό σου σύνομα;

— Ναι, αὐτὸ εἶναι!, ἀποκρίθηκε κουνώντας τὸ κεφάλι αυτός.

— Καὶ ποιός σ' ἔστειλε νὰ μιλήσῃς γιὰ τὸ ὄφθρο τῆς κοπελλᾶς;

Αισιοδοκώσε τοὺς ώμους.

— Μόνος ήρθα! Κανεὶς δὲν μ' ἔστειλε.

— Εν τάξει, γέλασε καὶ τὸν κύτταξε λοξὰ ὁ ντέκτιβ. "Έχω τὸ αὐτοκίνητό μου ξέω. Θὰ πάμε παρέα στὸν ίνσπέκτορα Χόβαρτ τῆς Διαπλαισιτικῆς Αστυνομίας. "Ο σο νὰ φτάσουμε ἔκει ἵσως ξανασβρῆς τὴ μηνή σου καὶ θυμηθῆς τὸ δνομα τοῦ ἀφεντικοῦ σου! Πρωχώρει λοιπὸν νὰ πηγαίνουμε!

Πέρασαν τὸν μικρὸ κήπο τῆς Νάνσυ καὶ βγῆκαν στὸ δρόμο. Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Σέρνταν ήταν ἔκει. Ο Μίκυ προχώρησε πρῶτος κι' ἀνοίξε τὴν πόρτα. Ο Γούτρεσον πλησίασε τὸ αὐτοκίνητο. Καθὼς ὅμως ἔτοιμαζόταν νὰ πατήσῃ τὸ σκαλοπάτι νὰ μπῆ μέσα μιὰ σκιὰ ποὺ παραμένει στὸ σκοτάδι τιμόσχητικε στὸ πεζοδράμιο καὶ πυροβόλησε. Μιὰ φλόγα μασχαίρωσε τὴ νύχτα καὶ διαμμαρίτης δέχτηκε κατάστηθα μιὰ ἀχτίνα θανάτου. Ξεφώνισε κι'

έβγαλε έναν όφρο άπό τό στόμα. "Υστερα σωριάστηκε.

"Ο μέτεκτιθ σάλταρε πρὸς τὸ μέρος τῆς σκιάς μὲ τὸ ὄπλο στὸ χέρι. 'Η σκιὰ ὅμως εἶχε χαθῆ. Γύρισε ύστερα ἀπὸ λίγο ἀπρακτος πίσω στὸ αὐτοκινητο. 'Ο Μίκυ ήταν σκυμμένος πάνω ἀπ' τὸν Γούτρεσον.

— Γιατί τὸν σκότωσαν; ρώτησε ὁ μικρὸς τὸν μέτεκτιθ.

— Χμ! Δὲν εἶχαν ὄλλον τρόπο γὰ τοῦ κλείσουν τὸ στόμα, Μίκυ! Φοβήθηκον πῶς μποροῦσε ν' ἀποκαλύψῃ τὸ ὄνομα ποὺ μᾶς ἐδιέφερε καὶ τὸν σκότωσαν.

ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΑΡΗ

ΤΟ «Πρωτεύς» προσγειώθηκε τὸ σούρουπο, ύστερα ἀπὸ ένα πησυχὸ καὶ χωρίς ἐπεισόδια ταξιδί στὸ διάστημα, στὸ μεγάλο ἀρειανὸ πυραυλοδρόμιο. 'Ο Σέριντον, ἡ Νάνσυ κι' ὁ Μίκυ βγήκαν ἀπὸ τὸ ἀστρότιλον φορώντας τὰ σκάφανδρά τους μὲ τὶς συσκευές διξυγόνου. Τὸ προσωπικὸ του πυραυλοδρομίου ποὺ τοὺς ὑποδέχτηκε φοροῦσε κι' αὐτὸ διαπλανητικὲς φόρμες. Τὸ διξυγόνο στὸν Αρη εἶναι ἀραιὸ καὶ, χωρὶς σκάφανδρα, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ στὴν ἐπιφάνεια αὐτοῦ τοῦ αστρου. Γι' αὐτὸν τὸ λόγο τε-

ράστιες μεγαλουπόλεις γεμάτες ζωὴ καὶ κίνησι εἶχαν κτισθῆ κάτω ἀπὸ τὸ έδαφος. Τὶ πόλεις αὐτὲς τροφοδοτοῦσαι μὲ διξυγόνο πολλὰ καὶ μεγάλα ἔργοστάσια ποὺ εἶχαν χτιστῆ ἀπὸ τοὺς πρώτους ἀποικίους ἐπιστήμονες. Στὴν ἐπιφάνεια δὲν ὑπῆρχαν παρὰ μονάχα τὰ ἐρείπια τῶν μεγάλων κτιρίων ποὺ εἶχαν χτιστῆ πρὶν ἀπὸ αἰώνες ὅταν ζύουσαν ἀκόμα οἱ αὐτόχθονες κάτοικοι τοῦ "Αρη. "Εκτὸς ἀπὸ τὰ κτίρια ὑπῆρχαν οἱ μεγάλες διώρυγες, τὰ δινομαστὰ καινάλια τοῦ "Αρη, που ἔδειχναν τὸ πέρασμα ἐνὸς πολιτισμένου λαοῦ. Τὸ παιδί καθὼς προχωροῦσαν πρὸς τὴν κεντρικὴ είσοδο τῆς Νεγκάλ, τῆς ύπόγειας πρωτεύσιστης τοῦ "Αρη, στεκόταν κάθε τόσο καὶ κύτταζε μὲ θαυμασμὸ καὶ περιέργεια γύρω του.

— Κυττάχτε ἐκεῖ!, φώναξε ὁ Μίκυ δειχνούντας τὸν οὐρανό. Δύο φεγγάρια!

— Αὐτὸ τὸ εἴπαμε κι' ὄλη φορά πιτσιρίκο!, γκρίνια σὲ ὁ Σέριντον. Είπα πως ἡ Γῆ ἔχει ένα δορυφόρο: Τὴ Σελήνη. 'Ο "Αρης" ἔχει δυό δορυφόρους, δηλαδὴ δύο φεγγάρια: Τὸν Δεῖμο καὶ τὸν Φόβο.

"Ένα μεγάλο ἀστοντέρ τοὺς κατέβασε στὴ Νεγκάλ. "Οταν βγήκαν ἀπὸ τὸ αστανθέρ ἔβγαλαν τὰ σκάφανδρά τους. Τώρα μποροῦσαν νὰ κυκλοφοροῦν δινετα καὶ νὰ ὑπαντένουν ὅπως δλοι οἱ ἄλλοι ἀποικοι. Οἱ δράμοι φωτίζονταν ἀπὸ ὀληθινὸ ἥλιακὸ φῶς.

Τὸ φῶς αὐτὸν ἀφοῦ συγκεντρωνόταν σὲ κολοσσιαῖς τεπόξιτα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ Ἀρη τὶς ἡλιόλουστες ἡμέρες, διοχετεύοταν κατόπιν μὲ εἰδικές ἐπιστημονικές ἐγκαταστάσεις στοὺς δρόμους καὶ στὰ κτίρια τῶν ὑπογείων πόλεων. Ἡ διοχετεύσι του γινόταν μὲ σωλήνες κάτι ποὺ θύμιζε τοὺς σωλήνες «ψένον» που ἦταν μιὰ ζεπερασμένη πτέφευρεις τῆς Γῆς.

Πήραν ἔνα ταξὶ καὶ ἔφτασαν στὸ μέγαρο τῆς Διαπλανητικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Ἀρη. Ὁ διοκητὴς ἦταν παλιὸς φίλος τοῦ Σέρινταν. Τὸν υποδέχτηκε μὲ χαρὰ καὶ τοῦ ἔξομογύθηκε τοὺς φόβους του.

— Τὰ σαμποτάζ συνεχίζονται, τοῦ εἶπε. Αὔριο θὰ σου δείξω τὰ ἔργοστάσια ποὺ κατέστηρεψαν οἱ ἄγνωστοι ἐπιδρομεῖς. Τὸ μόνο που δὲν μπόρεσαν νὰ πλησιάσουν ἦταν οἱ ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς ὀξυγόνου. Καταλαβαίνεις πώς ἀν συνέβαινε κάτι τέτοιο εἴμαστε ὅλοι χαμένοι.

Ἀργά τὸ βράδυ ὁ Σέρινταν κι' ἡ Νάνου μὲ τὶς ἀστροναυτικές φόρμες τους δυγκών στὴν ἐπιφάνεια. Ἡθελαν νὰ κάνουν μιὰ υψηλή ὄνταγμώριση τοῦ ἐδάφους. Σὲ μ.ὰ στιγμὴ καθὼς 'βάθιζαν ὁ ἔνας δίπλα στὸν ἄλλον, εἶδαν κάτι παράξενα φῶτα στὸ βάθος τοῦ οὐρανοῦ. Ἔμοιαζαν μὲ δέσμες προσδόλεων.

— Κάτι συμβαίνει, Τζό!, εἶπε ἡ κοπέλλα.

— "Ισως εἶναι ἔνας τρόπος συνενοήσεως αὐτός! ἀπάντησε σκεφτικός δὲ ντέτεκτιβ.

Τὰ φῶτα δύμας σὲ λίγο ἔσβυσαν καὶ τὸ σκοτάδι σκέπασε πάλι τὸν οὐρανό. "Οταν γύρισαν μιὰ ὥρα ἀργότερα στὴ Νεγκάλ δὲν εἶχαν ἀνακαλύψει τίποτα. * * *

Εἶχε πέσει στὸ κρεββάτι του ὁ Τζόε, ὅταν χτύπησε ἡ πόρτα καὶ μπήκε στὸ δωμάτιό του ὁ Μίκι, ντυμένος μὲ τὸ σκάφανδρό του.

— Βάλτε τὸ σκάφανδρό σας κι' ἀκολουθήστε μὲ τοῦ εἶπε διαστικά. Ἀκουσα διὺς ἀνθρώπους, νὰ συζητοῦν δτι κάτι θὰ γωνή ἀπόψε στὸ παλιὸ κανάλι. Φαίνονται πολὺ ὑπόποτοι.

Ο Τζόε φάρεσε τὸ σκάφανδρό του καὶ σὲ λίγο ἔδγαν ναν μαζὶ στὸ δρόμο. Στὸν οὐρανὸ διέκριναν γιὰ μιὰ στιγμὴ τὶς φωτεινὲς δέσμες ποὺ διαβαν κ' ἔσβυναν. Πήραν ἔναν πλάγιο δρόμο ποὺ ὠδηγοῦσε εύθεια στὸ παλιὸ κανάλι.

— Νομίζω πῶς φτάσαμε!, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ.

"Απότομα ὅμως ἔνοιωσε ὕσκημα. Τὸ ἴδιο κι' ὁ Μίκι. Κάτι σφύριζε σὰν φίδι πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τους. Κάποιος τέταξε ἔνα λάσο. Τὸ παιδί κι' ὁ θρυλικός ντέτεκτιβ πρὶν προφτάσουν ν' ἀντιδράσων δρέθηκαν τυλιγμένοι μ' ἔνα χοντρό σκοωι. Καθὼς πάλευαν νὰ ξεφύγουν, ἀκουσαν βαρεία βήματα πίσω τους. "Ενα ρομπότ, σωστὸς σιδερέ-

νιος γίγαντας, τους πλησίασες και τους ἔρευνησε. Πήρε τὰ πτυστόλια τους. "Υστερά ἀπὸ τὸ ρομπότ δύγκει μιὰ βραχνὴ φωνή.

— Εἰσθε αἰχμάλωτοί μου.
Ἀκολουθήστε με.

Ο Σέρινταν ἔνοιωσε ἔνα παράξενο μούδισμα στὸ μαλό. Ἡτον σὰ νὰ ἔχανε κάθε ίχνος θελήσεως. Τὸ παῖ δὶ χλωμὸ κατάλαβε πώς κάτι παρόμοιο συνέβαινε στὸ μαλό του.

ΤΕΛΟΣ

Π. ΠΕΤΡΙΤΗΣ

'Απαγορεύεται ἡ ἀνοιμησίεσις

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ

Γραφεῖα: 'Οδὸς Λέκκα 22 — ΑΡΙΘ. 5 — Τιμὴ δραχ. 2

Δημιοτικός Δικτύος: Στ. 'Ανεμοδούρας, Φαλήρου 41, Οικονομικός Δικτύος: Γεώργ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38. Προϊστάμενος Τυπογραφείου: 'Αναστ. Χατζηδασιλείου, Σαπφοῦς 2. ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γεώργ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22 'Αθήναι

Τὸ ἐπόμενο τεῦχος τοῦ **ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΥ** τὸ 6. ποὺ κυκλοφορεῖ τὸν ἑργάμινην Τετάρτη μὲ τὸν τίμο

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ENANTION ΤΗΣ ΓΗΣ

εἶναι ἔνστενος συγκλονιστικό, γεγάπτο αγωνίσι, πήρωσμοὺς καὶ δρόσι, ποὺ θὰ σᾶς καταπλήξῃ! Ή Γῆ κινδυνεύει ἀπὸ τὴν ἐπιθρονητὴν κιλαδῶν πομποῖ, ποὺ δῆγουνται ὅπο τὴν ἐγκληματικὸν μέρι κοὶ ὅλος ὁ κόσμος στοέφει τὰ βλέμματά του στὸν ὑπεροβέβατὸν μέτεκτικὸν Τζός Σέριντον, ζητώντας προστασία ἀπὸ τὴν φρίκη τῆς καταστροφῆς κοὶ τοῦ ὀλέθρου ποὺ τὸν περιμένει.

Εἶναι ἔνα πραγματικὸ δριατούργημα τὸ ἐπόμενο τεῦχος τοῦ **ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΥ** ποὺ δένη πρέπει νὰ τὸ κάνεις!

ΕΝΤΩΜΕΤΑΞΥ ΣΤΗ ΓΗ ΑΡΧΙΖΕΙ
Η ΕΠΙΒΕΙΗ ΤΟΥ ΓΚΟΖ...

ΑΝΔΡΕΣ, ΠΑΥΣΑΤΕ
ΠΥΡ. ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΓΙΑ
ΤΟ ΘΘΟΡΙΟ,
ΠΡΟΣΓΕΙΩΘΗΤΕ!

ΚΑΙ ΑΜΕΣΩΣ...

ΠΕΡΙΦΗΜΑ!
ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΓΡΗΓΟ-
ΡΑ ΓΙΑ ΤΑ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ!

